

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer 10 str.

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w poł.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr. 160-315

Cena numeru w Toruniu i na prowincji gr. 20

Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telefony Redakcji dziennej 747, 748. Telefon Redakcji nocnej 749.

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21. tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4. tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok V.

Toruń, środa 10 maja 1933

Nr. 106

Zgromadzenie Narodowe wybrało Prezydentem Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego

Posiedzenie Zgromadzenia Narodowego wzbudziło w stolicy wielkie zainteresowanie. Na gmachu Sejmu powiewają flagi o barwach narodowych. Ulicę Wiejską zalegają tłumy publiczności. Od wczesnego rana galerje przeznaczone dla publiczności powoli zaczęły się wypełniać. Straż marszałkowska skrupulatnie kontroluje karty wstępu na Zgromadzenie Narodowe. Przed wejściem do gmachu Sejmu wielu fotografów robi zdjęcia przybywających posłów i senatorów oraz członków korpusu dyplomatycznego. Członkowie Zgromadzenia Narodowego przybywają w ciemnych ubraniach ozdobionych odznakami orderowymi i orderami. Wobec zapowiedzi klubów opozycyjnych, że nie wezmą udziału w Zgromadzeniu Narodowym, zarządzono usunięcie z sali obrad dodatkowych krzeseł.

Już od wczesnego rana ożywiły się kuluary sejmowe. O godz. 8-ej zaczęli się zjeżdżać posłowie i senatorowie. Punktualnie o godz. 10-ej zebrał się Klub Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem pod przewodnictwem p. prezesa Sławka. P. Prezes Sławek zaproponował kandydaturę p. prof. Ignacego Mościckiego na Prezydenta Rzeczypospolitej. Kandydaturę tę Klub BBWR. przyjął przez aklamację. Posłowie i senatorowie zgłoszali długotrwałą owację na cześć kandydata.

Sala, w której obradować będzie Zgromadzenie Narodowe, ma uroczysty charakter. Łoża Pana Prezydenta Rzeczypospolitej udekorowana jest pięknymi draperjami. Na pulpitych przed członkami Zgromadzenia Narodowego przygotowane są kartki wyborcze.

O godz. 10.40 wypełniają się powoli zarówno łoże jak i sala przeznaczona na obrady Zgromadzenia. Łożę dyplomatyczne zajmują członkowie korpusu dyplomatycznego z nuncjuszem Marmagim na czele. Pięć minut po 11-tej na salę wchodzi p. premier Prystor wraz z p. prezesem Sławkiem. W pierwszych rzędach zajmują miejsca p. premier Prystor w otoczeniu członków Rządu pp. ministrów Pierackiego, Becka, Zarzyckiego i innych.

W tym samym czasie wszystkie miejsca zajęte już zostały przez pp. posłów i senatorów.

Protokół Zgromadzenia Narodowego

Działo się w mieście stołecznem Warszawie, dnia 8 maja 1933 r. w sali obrad sejmu Rzeczypospolitej.

Przewodniczący zgromadzenia Narodowego marszałek sejmu dr. Kazimierz Świtalski otwiera posiedzenie o godz. 11 min. 7 i zawiadamia, że w myśl art. 2-go regulaminu Zgromadzenia Narodowego powołał do prezydium Zgromadzenia z pośród sekretarzy sejmu pp. posłów Józefa Boreckiego, Stefana Skrypnika, Michała Wawrzynowskiego i Władysława Wojtowicza, oraz że pismem marszałka senatu z 28 kwietnia 1933 r. został powiadomiony o powołaniu do prezydium Zgromadzenia z pośród sekretarzy senatu pp. senatorów Jerzego Barańskiego, Hannu Hu-

bickiej, Jana Antoniego Rogowicza i Stanisława Wankowicza. Przewodniczący za piasza na urzędujących sekretarzy senatora Jerzego Barańskiego i posła Józefa Boreckiego.

Przewodniczący w myśl art. 12 regulaminu wzywa członków zgromadzenia do zgłoszenia kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej.

POSEŁ WALERY SŁAWEK ZGŁASZA NA PIŚMIE KANDYDATURĘ PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO.

Przewodniczący ogłasza, że ważnie zgłoszona została tylko jedna kandydatura prof. Mościckiego, poczem zarządza wybory.

Przewodniczący wzywa członków zgromadzenia do zajęcia miejsc, poczem za-

rządza, iż zgodnie z art. 13 regulaminu sekretarz Jerzy Barański będzie odczytywał imienną listę wszystkich członków zgromadzenia narodowego, zaś sekretarz Józef Borecki, po wywołaniu nieobecnego członka, zaznaczy, czy nieobecność jest usprawiedliwiona. Przewodniczący za piasza na skrutatorów z pośród członków prezydium Zgromadzenia Narodowego posłów Stefana Skrypnika, Władysława Wojtowicza, oraz senatorów Hannę Hubicką i Stanisława Wańkowicza.

Przewodniczący ogłasza, iż wywołani członkowie Zgromadzenia Narodowego mają osobiście podejść do stołu, na którym stoi urna i oddać skrutatorom kartkę, złożoną we dwoje, zawierającą nazwisko kandydata.

Przewodniczący wzywa sekretarza Jerzego Barańskiego do rozpoczęcia wywo-

ływania nazwiska członków Zgromadzenia Narodowego. Sekretarz Jerzy Barański rozpoczyna wywoływanie nazwisk członków Zgromadzenia Narodowego wg. listy.

Po odczytaniu listy imiennej wszystkich członków Zgromadzenia Narodowego stwierdzono, iż uczestniczyli w głosowaniu posłowie i senatorowie.

Przewodniczący po ukończeniu głosowania ogłasza je za zamknięte i zarządza przerwę, celem obliczenia głosów.

Przewodniczący, po wznowieniu posiedzenia odczytuje następujący wynik głosowania:

Głosowało członków Zgromadzenia Narodowego 343.

Ważnie oddano głosów 332.

Kartek nieważnych oddano 11.

Bez względu na większość ważnie oddanych głosów — 167.

KANDYDATURA PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO UZYSKAŁA GŁOSÓW 332.

Przewodniczący stwierdza, iż wobec powyższego wyniku głosowania NA URZĄD PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ WYBRANY ZOSTAŁ PONOWNIE PROF. IGNACY MOŚCICKI.

Przewodniczący zawiadamia, iż o zwołaniu Zgromadzenia Narodowego, w którym nowoobрани Prezydent Rzeczypospolitej złoży przepisaną art. 54 konstytucji przysięgę, zostaną członkowie zgromadzenia narodowego zawiadomieni na piśmie.

Sekretarz poseł Józef Borecki odczytuje protokół. Wobec niezgłoszenia sprzeciwu protokół zostaje zatwierdzony bez zmian, poczem przewodniczący o godzinie 12,30 zamyka posiedzenie.

Na tem protokół zakończono i przez przewodniczącego i urzędujących sekretarzy podpisano.

Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego
(—) Kazimierz Świtalski, Marsz. Sejmu.
Sekretarze:

(—) Józef Borecki, (—) Jerzy Barański.

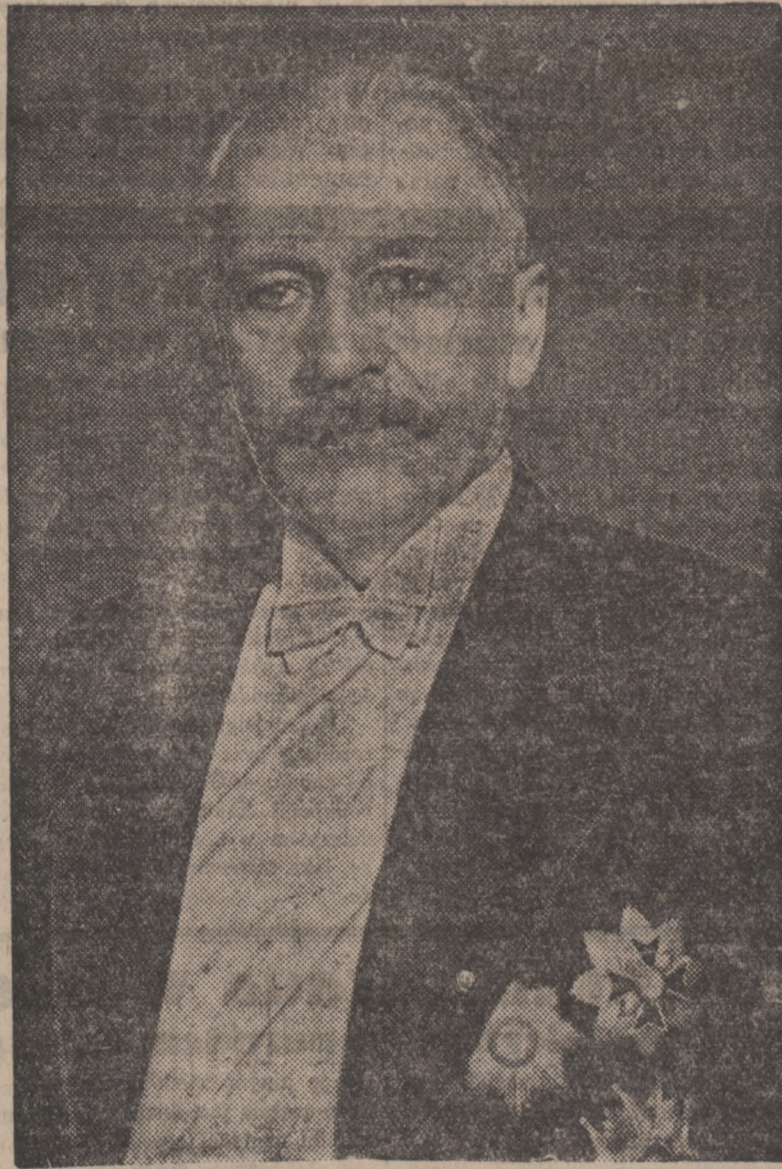
Po ogłoszeniu wyników głosowania członkowie Zgromadzenia Narodowego powstali z miejsc. Rozległy się burzliwe oklaski nie tylko na sali, ale również i na galerji i gromkie okrzyki „Niech żyje”. MANIFESTACJA NA CZEŚĆ NOWOBRANEGO PREZYDENTA RZPLITEJ PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO trwała przez czas dłuższy.

Na Zamku

Warszawa, 9. 5. (Pat). Po zamknięciu posiedzenia Zgromadzenia Narodowego marszałkowie Izby Ustawodawczej udali się, wraz z p. prezesem Rady Ministrów Aleksandrem Prystorem NA ZAMEK CELEM ZAWIADOMIENIA P. PREZYDENTA MOŚCICKIEGO O WYNIKU GŁOSOWANIA W ZGROMADZENIU NARODOWEM.

O godz. 14,35 marszałkowie Świtalski, Raczkiewicz i premier Prystor opuścili Zamek.

(Dalszy ciąg wiadomości o wyborze Prezydenta Rzplitej na str. 10-tej)

Dwa poniższe oświadczenia złożone swego czasu przez Prezydenta Ignacego Mościckiego, charakteryzują indywidualność człowieka, który po 7-miu latach pozostawania na stanowisku Głowy Państwa został dziś ponownie desygnowany na ten posterunek.

„Atutem naszym, spuścizną walki z zaborcami, jest energia potencjonalna w społeczeństwie o jakiej obecny Zachód pojęcia nie ma. Ową energję potencjonalną stanowią nasze uczucia dla kraju. Ta energia psychiczna, to uczucie pozwala zapomnieć o materialnych celach osobistych, zmusza nas, abyśmy na każdym polu działalności pamiętali o korzyściach dla kraju i pobudza nas do największych wysiłków twórczych”

„Naród wydzwignięty z niewoli, wykonać musi olbrzymi wysiłek moralnego i materialnego odrodzenia. Rzeczpospolita po wiekowym rozdarciu połączona, musi utrwalić jedność wewnętrzną i siłę. Nie może łamać mocy Narodu prywatna, nie mogą kruszyć jedności Rzeczypospolitej różnice dzielnicowe, społeczne czy polityczne. Jak bowiem jeden jest Ojciec nasz w Niebiosach, tak jedna jest Matka — Rzeczpospolita Polska. Jedna dla wszystkich żyjących miłości jednej od wszystkich miłości wymaga”

PLK. DYPL. GUSTAW PASZKIEWICZ.

Powaga chwili

Pod powyższym tytułem w „Gazecie Polskiej” zamieścił artykuł plk. dypl. Gustaw Paszkiewicz, b. Komendant Szkoły Podchorążych Piechoty w czasie wypadków majowych. Artykuł ten ze względu na istotę poruszonych w nim zagadnień podajemy poniżej w całości:

Dziwne uczucie ogarnia żołnierza, co brał udział w orężnym wysiłku Narodu o Suwerenność Polski, gdy czuje potrzebę wzięcia do ręki pióra, aby w ramach krótkiego artykułu uchylić rąbka ducha, w którym nurtują myśli, napawające pewną troską o jutro, gdy chodzi o przyszłe pokolenia nasze, i o toż samo jutro, gdy chodzi o wielowiekową spuściznę, oświadczoną przez nas po Przodkach.

Spójrzmy w dal z wyżyn z granitu, wykuwanych ręką strudzoną budowniczych Polski z przed wieków i dziś, — a ujrzymy, jak wielkie niebezpieczeństwa grożą naszemu bytowi niepodległemu, jak rozchowane fale morza nienawiści i odwetu uderzają w świeże jeszcze fundamenty słupów granicznych, ustawionych na rubieżach Rzeczypospolitej.

Gdy spojrzę na Niemcy dzisiejsze, a więc po-wojenne, to znaczny i pokonane przez Koalicję i zmuszone do podpisania Traktatu Wersalskiego z jego dla nich konsekwencjami, to, jako człowiek, przyzwyczajony do analitycznego sposobu myślenia, muszę przyjąć do wniosku, iż są one bezwzględnie, mimo stereotypowych zapewnień o swych pokojowych dążeniach, zarzewiem przyszłej wojny światowej o nasileniu bardziej okrutnym, aniżeli miniona z lat 1914—18.

Niemcy urzeczywistnili już in extenso zasadę „narodu pod bronią”. Mają oni w chwili obecnej około 2-ach milionów dobrze wyszkolonego żołnierza i to podług wymagań nowoczesnej techniki i wiedzy wojennej. Żołnierz ten jest ponadto świadom swych celów i zadań, jakie w najbliższej przyszłości mogą go czekać. Przedstawia on tedy bardzo wielką wartość, jako materiał ludzi, na wypadek wojny.

Cały przemysł niemiecki, nie wyłączając ciężkiego, a głównie chemiczny, nastawiony jest na przemysł państwa, znajdującego się w przededniu wojny lub też wojującego.

Powagę chwili wzmaga ogromnie obudzony i daleko posunięty nacjonalizm, którego nie byliśmy jeszcze świadkami w państwie „bojaźni bożej” i państwie, które dotychczas pod względem praworządności stało bądź co bądź na bardzo wysokim poziomie. To, co się dzisiaj tam dzieje, począwszy od tak zwanego oczyszczenia rasy germańskiej, „pochodzącej wprost od Boga”, a na przesładowaniach wszelkich mniejszości narodowych skończywszy, nazwać można bez przesady objęciem nacjonalistycznym, który lada chwila pchnąć może nawet jednostki bardzo umiarkowane na drogi, skąd niema powrotu, gdzie tylko oręż rozstrzyga. Że tak jest istotnie, a nie inaczej, przemawiają za tem wystąpienia kierowników nauki państwowej Rzeszy, jak również różne posunięcia, będące antytezą tego, co mówią lub czynią dla pokoju. Ostatnie wystąpienia czołowych przedstawicieli Niemiec na czele z prezydentem Hindenburgiem na polach grunwaldzkich, zbyt jasno wskazują na cele, do których Niemcy nam współczesne dążą. Droga ich jest prosta, cele wyraźnie zarysowane, dążenie do osiągnięcia zamierzeń jest niesłychanie systematyczne i konsekwentne, nie pozbawione zresztą determinacji, tak niebezpiecznej, gdy chodzi o posunięcia na szachownicy życiowej, — że zrozumienie istoty rzeczy jest łatwe nawet dla ludzi, niezbyt dobrze orientujących się w arkanach misternej polityki państwowej lub międzynarodowej.

Pod względem nacjonalizmu trzeci Reich prześcignął Reich Wilhelma Hohenzollerna, który mając władzę „z rąk Boga”, nie ważył się wydać walnej bitwy poszczególnym państewkom niemieckim, aby podporządkować je nacjonalizmowi wszechniemieckiemu i wolał rządzić przy pomocy systemu „bojaźni bożej”. Ludzie się zmienili, zmienili się też

i czasy i widzimy, jak systematycznie nmażdżone są poszczególne sejmy i rządy poszczególnych państewek, wchodzących w skład Rzeszy. A wszystko się dzieje poto, aby ze scalonych Niemiec stworzyć wielką potęgę, owianą jednym wszechniemieckim nacjonalizmem i oddaną bezgranicznie jednemu celowi — celowi odwetu i zaboru.

Po pobieżnym zanalizowaniu stosunków w dzisiejszych Niemczech przejdźmy do stosunków, panujących u nas w Polsce.

Mamy armję, która bez przesady może być dumą całego narodu. Jest ona dobrze wyszkolona, karna i wysoce patriotyczna. Na czele jej stoi Wódz genialny, zaprawiony w wielu zwycięskich bojach. Praca w armji odbywa się stale pod jego osobistym kierownictwem. Żołnierz polski wyposażony jest we wszystko, co konieczne na wypadek wojny zgodnie z najnowszymi wymogami nowoczesnej przysiężanej sztuki wojennej. Pod tym względem nie mamy sobie nic do zarzucenia. Jesteśmy każdej chwili gotowi do oświadczenia, że rękawicę nam rzuconą podnieśliemy bez trwogi i na wszelkie zakusy odpowiemy z godnością, cechującą naród, umiejający walczyć i zwyciężać.

Nie możemy jednak zapominać o tej wielkiej prawdzie, której nauczyło nas życie doby obecnej, a mianowicie, iż nie dość mieć dobrą armję, aby móc spokojnie spoczywać. Dzisiaj wojnę wygrają nie armje, lecz narody, z armją jak najścisłej zespolone i stanowiące nierozrywającą całość. Nigdy jeszcze hasło „W JEDNOCI SIŁA” nie miało tak wielkiego znaczenia, jak dzisiaj, a to dlatego, iż skończyły się bezpowrotnie czasy zagonów, czasy „małej wojny”, prowadzonej na dużych przestrzeniach przy słabym wyposażeniu technicznym. Walką nowoczesną będzie prowadzona z wielkim nakładem sił ludzkich, maszyn i gazów, przy zaciętej obronie każdej piędzi ziemi.

Zrozumienie tej wielkiej prawdy widzimy wśród wszystkich narodów świata i oto dlatego już od ławy szkolnej począwszy szkoli się młode pokolenie zaważając, aby zaprawić je do trudów coraz

cięższych, bo czas tego od nich żąda i ogólna sytuacja międzynarodowa. Równocześnie uświadamia się w tymże kierunku starsze społeczeństwo.

Podobna praca wyszkoleniowa i przygotowawcza istnieje i u nas, że wymienię Przysposobienie Wojskowe, Strzelca, Związki młodzieży wiejskiej, Legion Młodych, Sokół, Powstańców i Wojaków. Wszystko to napawa radością i spokojem serca bojownika, troszczącego się o Jutro Ojczyzny, tembardziej, iż coraz bardziej karne stają się szeregi tych organizacji, jak również coraz więcej oddziałów zaciąga pod wspólny sztandar, wysoko i silnie dzierżony ręką dziś porząd życia ukochanego Wodza Narodu, Marszałka Piłsudskiego. W szeregach tych organizacji jest młodzież i nie też dawnego, iż dzięki większej giętkości umysłu łatwiej dostosowuje się ona do zmieniających się warunków życiowych i racji stanu. Gorzej jest ze społeczeństwem starszym, niestety, wyznać trzeba szczerze — niezawasną mógącym się pozbyć starych nawyków i starych przekonań, niejednokrotnie poprostu odziedziczonych po mieczu lub po kądzieli, gdzie z dziada pradziada należy się, dajmy na to, do Narodowej Demokracji, lub do P. P. S., lub też Stronnictwa Ludowego.

Jestto ten właśnie gasnący świat, który powoli odejdzie. Życie bowiem dobrze przemyślane i dobrze ujęte wymaga kompromisu mądrego i rzeczowego, dalekiego od bezwzględnej opozycji dla samej opozycji, graniczącej już z demagogią i zaślepieniem partyjnym, z reguły prowadzącym na rozdroża, gdzie się zaczynają już właśnie szkodliwe i walki bratobójcze. Te ostatnie są zgubą dla kraju, jeśli ich myślą przewodnią nie jest racja stanu, lecz zaściankowa polityka drobnych menesterów partji, pragnących oklasków i ślepego posłuszeństwa, aczkolwiek niedorosłych do wyższych zadań i wyższych celów.

Stworzenie Bloku Bezpartyjnego Współpracy z Rządem stało się już dzisiaj rękomią lepszego i jaśniejszego jutra. Wchodzą tam ludzie różnych autorytetów i niejednokrotnie o różnych

przekonaniach społecznych i politycznych, a mimo wszystko w łonie swej organizacji skłonnych i zdolnych do kompromisu i uzgodnienia dążeń dla celów wyższych i wyższej racji stanu. Oto dla czego ta praca jest harmonijna i bogata w owoce, a nawa państwowa nie jest narażona na ciągłe wstrząśnienia i ciągłe zmiany, które z czasów przedmajowych roku 1926 można było nazwać mianem „permanentnego prowizorium rządzącego”. Prowizorium to nie dawało żadnej gwarancji rzeczowej, spokojnej a zarazem twórczej pracy dla ogólnego dobra wszystkich obywateli kraju. Brak tej konsolidacji wewnętrznej był odskocznią dla wrogów naszych, skąd szły w świat złośliwe docinki pod naszym adresem, jako „sezonowego państwa”. I przyznać trzeba z ręką na sercu, iż Polska nieradądem stała.

Przerosła i ze wszech miar wybujałe sejmowładztwo mogło być doprowadzić do zguby, a co najmniej do chaosu, który w żadnym wypadku nie mógłby się przyczynić do podniesienia prestige'u Polski na forum międzynarodowym. Ze tak było istotnie przyznaje nawet opozycja i to najbardziej zacietrzewiona. Nie była ona jednak zdolną do stworzenia tej większości, nie miała ona tego autorytetu i nimb, jaki był i jest nadal udziałem Marszałka Piłsudskiego, który był jedynym, co mógł się odważyć na zlynczowanie tworu bez długiego procesowania się i przekomarzenia. To genialne posunięcie dokonane wczasy uwypukla dobitnie perspektywa lat. I nie dziw tedy, że nawet ludzie, którzy w roku 1926 podezasz pamiętnych wypadków majowych stanęli w obronie Prezydenta i Konstytucji oraz przysięgi, złożonej na wierność, zmienili swoje stanowisko na korzyść Wodza, który okazał się nie tylko Wodzem na polach bitew zwycięskich, lecz również Genjalnym Budowniczym nadwątlonego przez właśnie gmachu Rzeczypospolitej. I ciż ludzie, mimo pewnych ongi nieporozumień, dzisiaj są zdolni nawet życie swe złożyć w ofierze, gdy chodzi o wykonanie myśli przewodniej swego Wodza i Budowniczego.

Kto dzisiaj nie chce zrozumieć wielkiej idei Marszałka Piłsudskiego i nie chce go wesprzeć wszelkimi możliwymi środkami w jego trudnej i ofiarnej pracy nad umocarstwieniem Państwa, ten nie dorosł do zadania, jakie wkłada na niego życie zbiorowe narodu; kto świadomie przeszkadza w tej pracy, zasługując na miano warchoła i, jako taki, wcześniej, czy później odejdzie z gasnącym światem poza burzę wartkiego życia. NIEMA MIEJSCA DZISIAJ DLA WARCHOŁÓW W POLSCE, czas skończyć z tem, wszelkimi stojącymi do dyspozycji władz środkami, abyśmy nie musieli ponownie przez wieki walczyć o Wolność i Niepodległość Polski. Tego żąda od nas powaga chwili.

Nie dziwnym się mniejszościom narodowym, a raczej pewnym ich ugrupowaniom, iż nie chcą brać udziału w Zgromadzeniu Narodowym, ale dziwnym się bardzo pewnym ugrupowaniom polskim, których deklaracje w tej mierze są co najmniej niezrozumiałe, bo trudno pojąć, że o to, iż nie zdają sobie sprawy z tego, co jest nakazem chwili i nakazem sumienia obywatelskiego.

A więc wszyscy zgodnie i bez waśni stańmy pod jednym sztandarem naszego Wodza, Marszałka Piłsudskiego. Tego żąda od nas powaga czasów, które idą.

W trosce o dalszy rozwój Gdyni

Postulaty sfer kupieckich zostały uwzględnione

W Ministerstwie Przemysłu i Handlu odbyła się pod przewodnictwem p. ministra dr. F. Zarzyckiego przy udziale dyr. Gabinetu Ministra K. Patka, dyr. Dep. Handlowego M. Sokolowskiego, zastępcy dyr. Dep. Morskiego F. Rokoszkowskiego, nacz. Sagajłło, Komisarza m. Gdyni Sokola, delegatów Ministerstwa Skarbu pp. dyr. Widomskiego i dyr. Koszko oraz przedstawicieli ministerstw: spraw wewnętrznych, opieki społecznej, poczt i telegrafów spraw zagranicznych, Banku Gospodarstwa Krajowego — następną z kolei konferencja Komisji Handlowej w sprawie organizacji handlu w Gdyni.

Po zagajeniu konferencji przez Pana Ministra dr. F. Zarzyckiego głos zabrał p. nacz. Tadeusz Sagajłło, który referował wyniki prac powołanych do życia podkomisji, mających na celu uzgodnienie tez, dotyczących usprawnienia organizacji handlu w Gdyni. Jak z wyczerpu-

jacego referatu wynikało większość postulatów sfer kupieckich została przychylnie załatwiona przez wszystkie zainteresowane urzędy.

Sfery kupieckie podkreślały doniosłość osiągniętych dla Gdyni posunięć gospodarczych, gwarantujących: pomyślny rozwój ośrodka handlowego w Gdyni oraz uelastycznienie prac samego portu.

W szczególności p. prezes Korzon oraz p. dyr. Krupski wyrazili Ministrowi podziękowanie za szybką realizację tez, wysuniętych przez świat gospodarczy.

P. minister dr. F. Zarzycki stwierdził, że rezultaty prac podkomisji w sprawie organizacji handlu w Gdyni uznaje za bardzo owocne i podkreślił konieczność dalszego czuwania nad należytem wykorzystywaniem portu gdynińskiego, jako instrumentu polityki gospodarczej Rządu.

Hitlerowska parada w Kilonji

Chcą być pierwszym narodem świata

Na niedzielny zlot narodowo - socjalistycznych oddziałów szturmowych w Kilonji przybyło około 45.000 uczestników.

Do zebranych dłuższe przemówienie wygłosił Hitler, który stwierdziwszy na wstępie, że liczba zorganizowanych brunatnych koszul wynosi 600.000, oświadczył m. in. że celem ruchu przezeń stworzonego jest usunięcie regime'u z listopada 1918 r., któremu kanclerz zarzucił spowodowanie szeregu klęsk, a głównie dopuszczenia do bezbronności Niemiec.

Kreśląc dalej zadania ruchu narodowo - socjalistycznego, kanclerz zaznaczył, iż tak jak armja jest uosobieniem siły zbrojnej narodu, tak ruch narodowo - socjalistyczny winien być uosobieniem politycznym woli narodu niemieckiego. Nie jest zadaniem naszym robić konku-

rencję innym wielkim instytucjom, ale zadaniem naszym jest duchowe zrewolucjonizowanie narodu niemieckiego. Świat musi się przekonać, że jedynie my reprezentujemy właściwe Niemcy, z którymi trzeba się liczyć — oświadczył kanclerz. Nie chcemy wojny, ani przelew krwi, domagamy się jednak prawa do życia i wolności. Naród niemiecki nie może być traktowany jak parjas.

W wigilję apelu oddziałów szturmowych w Kilonji przemawiał szef sztabu T. Roehm. Zwracając się do zebranych szturmowców, jak donosi „Deutsche Allgemeine Ztg”, Roehm powiedział: „Tu stoi armja gotowa bez zastrzeżeń na śmierć lub życie. Chcemy być pierwszym narodem świata.”

7 milionów pasażerów przewiozły koleje w marcu

Według danych przedwstępnych koleje przewiozły w marcu b. r. 7.355.596 podróźnych. W porównaniu z ubiegłym miesiącem ilość przewiezionych pasażerów wzrosła o 11,41%. W tym samym miesiącu koleje przewiozły 3.571.560 ton towarów, co w porównaniu z miesiącem luty wykazuje wzrost o 15,72 proc. Wywóz węgla przez Gdańsk i Gdynię wzrósł w tym m-cu o 4,3 proc. Ogólny przebieg pociągów zwiększył się w marcu o 7,69 proc.

Dwieście lat temu pod Wola Jak dawna Polska wybierała króla

Już w Polsce Jagiellonów istniała zasada elekcyjności tronu. Był to jednak raczej formalny tylko przepis prawny. Naród zbyt przywiązany był do dynastji i chcący ze względu na utrzymanie unji z Litwą powoływać na tron stałe Jagiellonów. Wbrew ustawie z r. 1530, która mówiła o udziale ogółu szlachty — w elekcji ceremonja formalnych wyborów dokonywał Senat, względnie izba poselska.

Sytuacja zmieniła się zasadniczo z chwilą wygaśnięcia dynastji, w chwili zgonu Zygmunta Augusta. Warszawski sejm konwokacyjny po ożywionych obradach ustalił porządek prawny elekcji. Stwarzała sytuację *interrexu*, powołując prymasa na urząd naczelnika państwa w czasie bezkrólewia. Wprowadzała zasadę elekcji *virilim* czyli przez całą szlachtę, wyznaczała wreszcie pola pod Warszawą jako miejsce przyszłej elekcji. Napróżno posłowie domagali się przeniesienia prawa wyboru na sejm, na próżno żądali, by miejsce elekcji wyznaczone w Lublinie, by oddać w ten sposób przewagę szlachcie polskiej na Rusi, zamoznej i inteligentnej.

Gwóźdź do trumny Rzeczypospolitej

Rywalizujący z sobą możnowładcy pragnęli wciągnąć w orbitę swych wpływów i demagogicznej agitacji tłumy szlacheckie. Stronnictwo biskupów szukało oparcia w ubogiej, licznie rozrodzonej, pogrążonej w ciemności szlachcie mazowieckiej. Wielkopolska nie chciała oddać Małopolanom pierwszeństwa. Zwyciężyły więc zasady t. zw. wolnej elekcji, zwyciężyła podwarszawska Wola, a zasady, uchwalone na sejmie konwokacyjnym w r. 1573, miały stać się podstawą wszystkich dziesięciu elekcji aż do konstytucji majowej, która już jednak nie weszła w życie.

W zasadach powyższych tkwiły już wszystkie niebezpieczeństwa i zarodki awantury, które miały stać się gwóźdźmi do trumny Rzeczypospolitej. Przedłużały one z konieczności okres bezkrólewia, okres zupełnej anarchji, gdyż władza prymasa była fikcyjna. Rozbudzały dążności odśrodkowe poszczególnych województw, w których wtenczas skupiało się życie wojskowe, sądowe („sądy kapturowe”) i publiczne. W czasie niebezpieczeństw bezkrólewia wojewoda stawał się stróżem pokoju, a obawa przed napadem nieprzyjacielskim kazała gromadzić się szlachtę w kadrach województw i w tych kadrach popospolitego ruszenia maszerować na wybór króla. Maleje wpływ posłów, a inicjatywa przechodzi w ręce sejmików, decydujących o wszystkim. Jedynym śladem izby poselskiej na polu elekcji jest koło deputatów, wydelegowanych od województw, obradujące z senatem pod „szopą”.

Intrygi możnowładców i zagranicy

Wolna elekcja, wybór króla rzucała na los przypadku, demagogji i intryg możnowładców. Umniejszała z każdym nowym wyborem władzę królewską, gdy elekcję wyprzedzało zaprzysiężenie słynnych „pacta conventa” umowy pomiędzy kandydatem a narodem szlacheckim, w której przyszły król rezygnował z szeregu uprawnień, przyznawał przywileje, umacniał za cenę tronu istniejącą anarchję.

Wolna elekcja wreszcie otwierała na szerszą wrotą wpływom zagranicy. Najpierw rywalizacja Francji i Austrii, później gra dyplomacji Rosji, Austrii i Prus czyniły z każdej niemal elekcji grę obcych interesów, wymuszały częstokroć naciskiem wojskowym wybór upatrzonego kandydata.

Sejm elekcyjny pod Wola

Sejm elekcyjny pod Wola w r. 1733 po usunięciu się na Pragę niecierpliwych malkontentów, wybiera jednogłośnie królem Stanisława Leszczyńskiego. A w niespełna miesiąc później odbywa się we wsi Kamieniu pod Pragę 2-gi sejm elekcyjny w obecności biskupów i paru tysięcy szlachty litewskiej i obwołuje królem Augusta III. Ale już forpoczty rosyjskie stoją na Pradze, już buszuje we wschodnich województwach bezbronnej Rzeczypospolitej 24 tysiące rosyjskich wojsk regularnych. Armaty rosyjskie grzmotem swych strzałów witają wybórcę Sasę.

Sam widok pola elekcji pełen był barwności i krasy. W środku obszernej płaszczyzny stał namiot ozdobny, zwany „szopą”, przygotowany na przyjęcie senatu i deputatów wojewódzkich. Pod nim to udzielano posłuchów posłom zagranicznym. Wokół rozciągały się szerokie namioty stanu rycerskiego z pojedynczych województw, z których każdy był punktem osobnej naraady. Do stu tysięcy elektorów, widzów siły gromadziło się czasem na elekcyjnym polu, które kipiało rozgwarem dyskusyj i sporów, szczękiem oręża, falowało z krańca w krańce, przykuwało wzrok cudzoziemca różnorodnością strojów i typów.

Gdy nadchodził moment elekcji, prymas intonował *Veni Creator*, wtórowało mu całe pole, prosząc Boga o wybór szczęśliwej i łaski jedności. Ta ostatnia bywała nawet dość często, gdyż... opozycja zdążyła się już wycofać przed groźną przewagą zwycięskiego stronnictwa. Następowale z kolei obliczanie głosów.

Przedostatnie bezkrólewie

Askenazy w barwny sposób opisuje moment elekcji Leszczyńskiego („Przedostat-

nie bezkrólewie”):

„Prymas dosiadł konia i poprzędzony przez trębaczy, w otoczeniu licznej swity paruset jezdnych, zaczął objeżdżać województwa, ziemie i powiaty, uświęconym po rządkiem odbierając vota. Zwolna, krok za krokiem, odbywał prymas ten uciążliwy objazd przez osiem godzin z rządu, pod koniec na ulewnym deszczu, a ciągle w niesfornym tłoku przy groźnych hukach rozgorączkowanymi tłumów. Nazajutrz od samego rana tym samym trybem odbywało się w dalszym ciągu objeżdżanie elektorów i po południu nareszcie doprowadzone zostało szczęśliwie do końca. Około 13.000 wyborców jednomyślnie oświadczyło się za Leszczyńskim. Całe pole od krańca do krańca rozbrzmiewało jednym potężnym wołaniem na cześć Stanisława. Prymas uroczyście nominował królem polskim Najjaśniejszego Stanisława Leszczyńskiego. Z równiny, zapelnionej wielotysięcznym tłumem, uderzyła w jesienne niebo wielka pieśń dziękczynna...” — *Te Deum laudamus.*

A w trzy tygodnie później, jako się rzekło, armaty rosyjskie salutowały wybór Augusta III. Wkrótce te same armaty miały zagrznieć nad grobem niepodległości Rzeczypospolitej...

Dr. Włodzimierz Orski
prezesem NTA

Pan Prezydent Rzplitej mianował pierwszym prezesem Najwyższego Trybunału Administracyjnego prezesa dr Włodzimierza Orskiego. Dr. Orski odbył studia średnie w Brodach, studia uniwersyteckie we Lwowie, gdzie uzyskał dyplom doktora praw. W roku 1918 mianowany został sędzią Sądu Najwyższego w Warszawie a z chwilą utworzenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego — prezesem tegoż Trybunału

Wspólnym celem — dobro państwa Głos społeczeństwa wielkopolskiego

Zdrowa i twórcza myśl obywatelska coraz silniej manifestuje swoją wolę na ziemi polskiej. Po zbiorowym udziale całego polskiego społeczeństwa w jednym zwałym frontie pogotowia obronnego wobec wrogich zakusów niemieckich na Pomorzu opinja publiczna rzuca na naszą widownię hasło jedności narodowej, hasło złączenia wszystkich czynnych sił społecznych w karnych szeregach pracy dla państwa. Ten

apel ma swoją żywą wymowę. Jest odpowiedzią na niepocztytalne wybrki i gorszące grymasy, które wyczyniają opozycjonści ze szkodą dla autorytetu państwa. Jest odpowiedzią na warcholską, pozbawioną wszelkich skrupułów akcję pewnych odłamów partyjnych, które pozbawione poczucia godności obywatelskiej nie zawahały się jawnie demonstrować wobec aktu państwowego tak doniosłej wagi, ja-

kim było Zgromadzenie Narodowe. Jest poza to jawną manifestacją woli olbrzymiej większości społeczeństwa, które świadome swych obowiązków obywatelskich domaga się jak najszerzego udziału wszystkich w pozytywnej pracy dla państwa.

Jednym z tego dowodów jest odezwa, jaką przedstawiciele różnych sfer społeczeństwa wielkopolskiego wydali do społeczeństwa. W odezwie tej czytamy m. in.:

„Niebezpieczeństwo, grożące ze strony naszego wroga odwiecznego i ciężkie położenie gospodarcze kraju, domagają się kategorycznie zgody wewnętrznej, a nakazem chwili obecnej jest jak najszerze zespolenie się całego społeczeństwa. Nakazem jest, aby ludzie dobrej woli wciągali do współpracy w sprawach państwowych najszerze sfery obywateli, którzy zniechęceni walkami partyjnymi, odsunęli się od pozytywnej pracy dla dobra państwa. Przyszłość obecnie czas na tych, którzy od wielu lat nie biorą czynnego udziału w naszym życiu politycznym, którzy, nie obciążeni żadnymi doktrynami, mogą stać się czynnikami zgody w społeczeństwie.

Wierząc, że wszystkie najbardziej namiętnie zwalczające się stronnictwa dążą mimo pozornych różnic do jednego celu, którym jest dobro państwa, zwracamy się do wszystkich członków tych stronnictw, aby w każdym poczynaniu dobro to przede wszystkim mieli na uwadze.

W końcu odezwy czytamy: „Krytyka wpływająca z nienawiści do osób, albo wydarzeń, musi być bezpłodna, musi odstręczać każdego katolika i nie tylko nie doprowadza do wyników pozytywnych, ale również może wyrodzić się w ujemne nastawienie społeczeństwa do władzy państwowej jako takiej”.

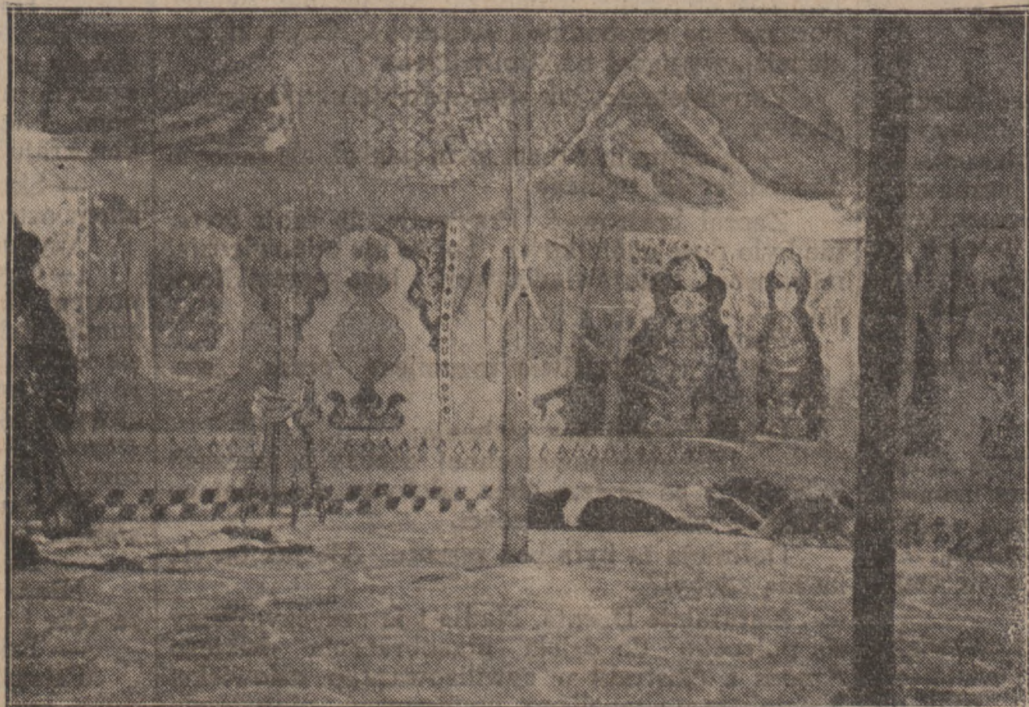
Pakt trzech zamiast czterech Roosevelt przeciw ponownemu uzbrojeniu Niemiec

„Le Temps”, omawiając wiadomości, jakie przedostały się do prasy w związku z pobylem Herriota w Stanach Zjednoczonych, stwierdza że pozytywnym wynikiem rozmów waszyngtońskich było zestawienie różnych tez oraz sprzecyzowanie poglądów St. Zjednoczonych, Anglii i Francji co do najważniejszych spraw, które mogą być załatwione jedynie przez pełną zaufania współpracę trzech mocarstw.

Co się tyczy rozbrojenia i bezpieczeństwa, stanowisko Roosevelta jest oczywiście szczerze, jeżeli prawdą jest, iż wypowiedział się kategorycznie przeciwko uzbrojeniu ponownemu Niemiec oraz przeciwko przyznaniu im rodzajów broni, której posiadanie przez Niemcy zostało zabronione przez traktat wersalski.

„Le Matin” uważa, iż Herriot powrócił z Waszyngtonu jeszcze bardziej przekonany o konieczności spłacenia przez Francję zaległej raty grudniowej. Delegat francuski uważa, iż z chwilą rozpoczęcia spłacania tej zaległości, Roosevelt otrzyma od kongresu pełnomocnictwa, pozwalające mu na ostateczne rozwiązanie zagadnienia długów w sposób korzystny dla stron zainteresowanych.

W 250 rocznicę zwycięstwa pod Wiedniem

Zarząd pałacu w Wilanowie zorganizował wystawę pamiątek po królu Janie Sobieskim. Na zdjęciu naszym widzimy olbrzymi, wspaniały namiot wielkiego wezyra Kara Mustafy, zdobyty przez króla Jana Sobieskiego pod Wiedniem, rozpięty obecnie w sali jadalnej pałacu Wilanowskiego. Namiot ten zajmuje przestrzeń 60 m kw.

Współpraca państw bałtyckich

Odpowiadając z Riksdagu na interpelację znanego pacyfisty Lindhagena w sprawie możliwości współpracy między grupami państw, położonych na zachodnich i wschodnich wybrzeżach morza Bałtyckiego minister spraw zagranicznych podkreślił, że rząd szwedzki odnosi się z całą sympatją do tego rodzaju współpracy pod warunkiem, by nie kierowała się ona przeciwko innym państwom ani nie przyczyniała do pogorszenia stosunków z innymi narodami. Lindhagen w swej interpelacji podkreślał, że współpraca tego rodzaju winna przede wszystkim dążyć do zapewnienia niezależności gospodarczej współdziałających państw oraz ich rozwoju kulturalnego.

Książki na stos

Akcja „odczyszczania” bibliotek niemieckich

W Berlinie rozpoczęła się akcja „odczyszczania” bibliotek z dzieł autorów, umieszczonych na czarnej liście. Pięć kolumn, rekrutujących się ze studentów wyższych uczelni berlińskich, wyruszyło samochodami ciężarowymi na miasto, przeprowadzając rewizje przedewszystkiem w publicznych czytelnich i ludowych wypożyczalniach książek. Skonfiskowane książki mają ulegć spaleniu dnia 10 bm. na placu przed operą. Indeks obejmuje dzieła Marksa, Bebba, Lasala, Tomasza i Henryka Mannów, Foerstera, Upton Sinclaira, Tollera, Szalom Asza, Barbussea, Ludwiga, Teuchtwangera, Remarque'a, Artura Schnitzlera, Artura i Stefana Zweigów, Engelsa, Kautsky'ego, Lenina, Stalina, Zinowjewa, Rathenaua i innych.

Specjalną uwagę zwrócono na insygnia Magnusa Hirszfelda naukowych badań seksuologicznych, gdzie zabrano niemal cały księgozbiór. — Instytut został zamknięty.

Wartościowe dzieła malarzy na śmietniku

Słynny historyk sztuki, James Young, opowiada w jaki sposób znalezione zostały niektóre wspaniałe i wartościowe dzieła malarzy. Otóż jeden kupił go od jakiegoś włóczęgi za parę szylingów. Jest to słynny portret admirała Keppla z r. 1760.

Niedawno jeden z mieszkańców Londynu znalazł u siebie na strychu obraz, który okazał się dziełem Franciszka Halsy. Pewien znów bogacz kupił na licytacji za grosze jakies wielkie płótno, którym chciał ozdobić swoją jadalnię. Obraz okazał się autentycznym Gainsborough'em. Inny Gainsborough, stary i dziurawy, wisiał w oknie podrzędnego antykwaryusza, który chciał sprzedać go za 5 funtów, ale nie mógł znaleźć nabywcy. Posłał tedy obraz na licytację. Była to słynna dama w muślinowej sukni z żółtym kaniem. — Na licytacji kupiono obraz za 9.000 funtów.

Podobny wypadek zanotowano niedawno w Polsce. Mianowicie znaleziono na strychu nieznany a wartościowy portret Kościuszki.

Wąsy królewskiej gwardji

Przed pół rokiem król Jerzy V w charakterze pułkownika konnych gwardzistów wyraził życzenie, aby wszyscy niżsi funkcjonariusze oraz oficerowie pułku nosili wąsy. Życzeniu króla stało się zadość. 800 gwardzistów zapuściło sobie wąsy. Ale wąsy nie chciały ulec kapryśności króla i wyrosły tylko na 350 obliczach. Dziennikarze tłumaczą to wielkiem gwardziststwem, którzy mimo rozkazu króla nie prócz lekkiego puszczenia w stanie wydożyć ze swej górnej wargi.

Niezwykły pomnik

W Freibergu w Saksonji dokonano w dniu „Święta Pracy” odsłonięcia niezwykłego pomnika, mającego po wszystkie czasy upamiętnić ciężkie położenie Narodu niemieckiego. Na cokole granitowego pomnika widnieje napis: „Głód i nędza, niezgoda i śmierć, 1918 — 1933 — Panie bądź nam łaskawym”.

NA ZIELONE ŚWIĄTKI DO DANJI

okretem „Pułaski” od 4 do 7 czerwca br. Ceny od zł 130.— do zł 180.— łącznie z wycieczkami lądowymi. Bez paszportów i wiz zagranicznych. Linja Gdynia-Ameryka, Gdynia, ulica Waszyngtona.

Skarby na dnie Bałtyku

Amerykańsko-szwedzka wyprawa po klejnoty

Grupa szwedzkich i amerykańskich inżynierów postanowiła ostatnio przedsięwziąć poszukiwania na dnie Bałtyku, gdzie, według legendy, mają się znajdować zatopione średniowieczne skarby, klejnoty, **gemmy, kamee i t. p.** W przedsięwzięciu weźmie również udział zawodowy poszukiwacz skarbów, Gunnar Hall z New-Yorku.

Według podania, przed 600 laty miasto Visby, znajdujące się na szwedzkiej wyspie Gotland, splądrowane zostało i obrabowane przez możnego **duńskiego księcia Waldemara Atterdag**. Po zdobyciu miasta, książę rozkazał ustawić na rynku ogromne beczki i kadzie, które miały być wypełnione po brzezi przez mieszkańców podbitego grodu klejnotami, ozdobami, **kosztowno-**

ściami i złotem. Visby było wówczas jedną z najsilniejszych fortec, należącą do Związku Hanzeatyckiego, i słynęło z bogactwa i dobrobytu. Książę Waldemar zdobył więc ogromne bogactwa, które załadowane zostały na okręty i wysłane do Danji.

W drodze flota duńska podczas silnej burzy zatnęła blisko południowego brzegu wyspy Gotland. Ogromne skarby spoczyły na dnie morza.

Obecnie mr. Hall, który pracuje w ogromnym przedsiębiorstwie amerykańskim, zajmującym się wydobywaniem złota, pereł i t. p. z dna oceanów, przystąpił do przygotowań wydobycia legendarnych skarbów historycznych z dna Bałtyku. P. Hall posługiwać się będzie w poszukiwaniach specjalnym aparatem własnej konstrukcji. Aparat ten składa się z **wielkiej bombina**, w którym jest miejsce na dwóch ludzi. Ponadto aparat będzie zaopatrzony w najnowsze urządzenia techniczne, **windy, balony z tlenem, telefony itp.** Aparat p. Hall'a spuszczoney będzie aż na **samo dno morza**.

Nowe wyprawy polarne Byrda i towarzysza Amundsen

W roku bieżącym projektują w Norwegji nową wyprawę do bieguna południowego, w której bierze udział b. towarzysze wypraw Amundseny angił Lincoln Ellsworth, doskonały lotnik norweski Bernt Balchen oraz angił Wilkins, który w roku ubiegłym usiłował dotrzeć do bieguna na lodzi podwodnej.

Członkowie ekspedycji udadzą się na poludnie na specjalnym statku polarnym „Fana-fjord”, który płynąć będzie pod **flagą norweską**. Ekwipunek wyprawy i samolot zostaną przewiezionne do Zatoki Wielorybiej, niedaleko od bazy Amundseny z czasu jego wyprawy z przed dwudziestu kilku lat. Sąd dopiero Ellsworth i Balchen wystartują do lotu nad biegunem, którego trasa wyniesie przeszło **4.800 km.** Lot ma trwać około 20 godzin. Na samolocie zainstalowany będzie **aparata fotograficzny**, robzący **zdjęcia co minutę.** Pozatem lotnicy, którzy

zmieniać się będą przy kierownicy posiadają dwa aparaty fotograficzne. Na wypadek przymusowego lądowania samolot zaopatrzony jest w płyzy zamiast kół oraz posiada pod skrzydłami „hamulce powietrzne”, które pozwalają zmniejszyć szybkość lotu do 30 km.

Ekspedycja wprawdzie nie zamierza spędzić zimy pod biegunem, na wszelki wypadek jednak, w razie gdyby warunki atmosferyczne nie pozwoliły na dokonanie lotu w czasie krótkiego polarnego lata, zaopatrzona jest w żywność i zapasy potrzebne do przetrzymywania w Zatoce Wielorybiej.

Również komandor Byrd zamierza w roku bieżącym lecieć do bieguna południowego na **3-motorowym aparacie Forda.** Byrd wraz z załogą swego statku składająca się z 40 ludzi zamierza spędzić zimę w okolicy bazy Balchena i Ellswortha.

Bazar w Sarajewie

Na zdjęciu naszym widzimy bazar w Sarajewie, na którym ludność okolicznych wsi o charakterystycznych wschodnich strojach ludowych sprzedaje produkty swego przemysłu domowego

Farma motyli

W Anglii istnieją specjalne farmy, zajmujące się hodowlą motyli, nie tylko krajowych lecz rzadkich podzwrotnikowych gatunków, oznaczających się jaskrawym zabarwieniem. Motyle hoduje się w odpowiednio zbudowanych drucianych, zanurzonych w wodzie, klatkach, aby pajaki i inne owady nie pożarły jajeczek. W ten sposób z poczwerek powstaje 89 proc. motylek, podczas gdy normalnie rodzi się tylko 1 proc. motyli. Farmy dostarczają motyli do muzeów i ogrodów zoologicznych.

Roztargniony złodziej

Bogaty przemysławiec francuski, Guichard, jadał obiad w restauracji lasku bulońskiego. Podczas obiadu skradziono mu auto, w którym znajdowała się walizka z kosztownościami żony Guicharda wartości około 100.000 frs. Na zajutrz ktoś wezwał Guicharda do telefonu. Nieznajomy głos oświadczył mu, że może otrzymać swoje auto, które stoi w takiej a takiej to ulicy. Jakież było zdumienie Guicharda, gdy znalazł w aucie nietkniętą walizkę z kosztownościami. Pechowy złodziej nie zajął widocznie do auta.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos”

(The coming of Amos)

85)

Przedruk wzbroniony

— Na fundamenty ludzkiego życia: jedzenie, sen, miłość, małżeństwo, samoobronę, prawo, porządek, zasadnicze rzeczy. Każde społeczeństwo z jakim się zetknęłam, każda klasa społeczna chce być szczęśliwa, chce się cieszyć temi elementarnemi sankcjami. A jednak wszyscy dążą do nich nie wprost, a dziwnie krętymi sposobami. Mądry byłby ten człowiek, który mógłby powiedzieć, co jest słuszne, a co niesłuszne. Gdyby mi tam w Wararanga powiedzieli, że na świecie jest tyle sprzeczności, nie rozumiałbym.

— A teraz?

— Teraz — zapalił papierosa, wyjętego ze złotej papierosnicy, on, który przed rokiem uznawał tylko fajki, a cygara zgrzyzał jak szparagi. — Teraz? — uśmiechnął się. — Teraz rozumiem. Teraz zaczynam się kształcić. Nauczyłem się cenić wykształcenie i nieźle mi idzie.

Uczciwość i prostota tego młodego człowieka były godne podziwu. Z jego niebieskich oczu przeglądała świetlista dusza. W ciągu roku zrobił olbrzymie postępy i zmienił się duchowo sto razy bardziej niż fizycznie. Wrodzona inteligencja, która przeczuwała przy poznaniu, wywołała się w uprzędkę i niejasność, rozwinęła i nauczyła reagować

szybko i sprawnie na mnogie zjawiska życia.

Ale zmienił się i zewnętrznie. Wyzbył się prawie zupełnie australijskiego akcentu i kanciastych ruchów i nabrał jakiejś instynktownej lekkości. Nie kołysał się już w chodzie, tak jak niedźwiedź. Poruszał się swobodnie i elegancko. Czy stał, czy siedział, wyglądał na dzentelmana.

Zapytałem go, jak się zapatruje na odwieczne sprawy.

— Ja naturalnie mam swój pogląd, ale radbym dowiedzieć się twojego.

Zaczął lawirować. Przyznając, że moje pytanie było dość ogólne. To, że nie odpowiedział mi wprost, było świadectwem jego przenikliwości.

Poprawilem się:

— Co ty właściwie rozumiesz przez „wykształcenie”.

Odpowiedział bez wahania:

— dZobycie powszechnej wiedzy o rzeczach ludzkich, a co za tem idzie, zdobywie doskonałego poczucia wszelkich wartości.

Definicja ta była bez zarzutu. Ale jak on się na nią zdobył?

Naturalnie Dorota, Nadja i ja przyczyniliśmy się potrochu do dzieła przeobrażenia dzikiego Amosa z Australji w cywilizowanego człowieka. Ale tak samo mogliśmy wytresować pierwszego lepszego gamonia. Tymczasem ten nowy Amos był zjawiskiem niewiarogodnie świetnym. Umysl jego ogarniał już pojęcia oderwane, które formułował w poprawnej angielszczyźnie, bez wysiłku,

bez jankania, ale i bez bufonady. Jakim sposobem dokonał się taki cud?

Amos, jakby domyślając się, co się dzieje w mojej głowie, rzekł nagle:

— Hamilton jest cudowny człowiek. On wszystko wie — od sposobu leczenia zębów i od cisek do teorii Einsteina. I sfałuje tą wiedzą, tak samo hojnie jak czasem, siłą, odwagą i doświadczeniem. Nie rozumiem, dlaczego nie zrobili go w jakim kraju prezesem ministrów?

— Skorzystałeś na jego towarzystwie? — rzuciłem ostroźnie.

Wybuchnął grzmącym śmiechem.

— Czy skorzystałem? Każdy dzień z nim był nowym objawieniem. Otwierał mi oczy, uczył rozumieć książki. Nabijał mój pusty leb — uderzył się lekko pięściami po głowie — wszelkiego rodzaju wiadomościami. Czy skorzystałem? — Podchwycił uśmiech w moich oczach i uśmiechnął się szeroko. — Ale jeszcze mnie nie nauczył wuju, jak rozróżniać, kiedy mnie biorą na fundusz.

W tym momencie wpadła do pracowni Dorota, stanęła jak wryta.

— Hallo! To ty? Przyjechałeś?

Niedźwiedź podszed do niej z uśmiechem ujął za rękę i pocałował tak, jak całują dzentelmani.

— Tak, Dolly, przyjechałem.

Patrzyła na niego, jakby nie dowierając własnym oczom, czy to on, czy nie on. Chciała coś powiedzieć i zdobyła się tylko na jednocześnie wymowne i niewymowne:

— O!

(Ciąg dalszy nastąpi)

Młodzież pomorska o swych celach... i bolączkach

Dwa dni w gronie kolegów z „Naszych Prac“

Blisko już rok, wychodzi w Toruniu, rozchodząc się po wszystkich miastach Pomorza, miesięcznik młodzieży pt. „Nasze Prace“, czasopismo redagowane wyłącznie przez młodzież szkół średnich a wychodzące pod hasłem „Młodzież dla młodzieży — młodzież dla społeczeństwa, młodzież dla Państwa“ otwiera swe lamy dla wszystkich prac młodzieży na tematy ideologiczne, pracy społecznej, młodzieży życia szkolnego i jego bolączek, młodej poezji. Pismo to jest trybuną zdrowo-myśliczą młodzieży pomorskiej z której może się ona śmiało, swobodnie i bez ogródek wypowiedzieć. Cóż więc dziwnego że pismo rozrasta się w sposób imponujący, — zmuszając Redakcję składającą się z przedstawicieli wszystkich toruńskich średnich zakładów naukowych z p. Bitońskim redaktorem naczelnym, uczniem 8 klasy gimn. męskiego w Toruniu na czele — do stałego powiększania nakładu czasopisma.

W ub. sobotę i niedzielę odbył się w Toruniu I zjazd Szkolnych Komitetów Redakcyjnych czasopisma.

Zjazd miał na celu przede wszystkim zbliżenie do siebie i zapoznanie wszystkich współpracowników „Naszych Prac“ rozrzuconych po miastach Pomorza, a ostatnio także i Kujaw, jak również porozumienie się wspólne, co do dalszego kierunku ideowego i sposobu redagowania czasopisma pod względem formy i treści; zbliżeniu i zapoznaniu poświęcony był pierwszy dzień zjazdu, obradom oficjalnym — drugi.

Na zjazd przybyło przeszło 120 uczennic i uczniów w której to liczbie znajdowali się również specjalnie zaproszeni na zjazd kierownicy zespołów „Straży Przedniej“ organizacji pracy obywatelskiej młodzieży. Reprezentowane były następujące ośrodki Pomorza i Kujaw: Aleksandrów, Brodnica, Chełmno, Chełmża, Chojnice, Gdynia, Gniew Grudziądz, Inowrocław, Kościerzyna, Lubawa, Nowemiasto, Orłowo, Świecie, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo i Włocławek.

PRZY WSPÓLNYM STOLE

Uczestnicy zjazdu przybywali do Torunia przez cały dzień sobotni. Po obiedzie spożytym w salach Kasyna Garnizonowego nastąpiło wspólne zwiedzanie Torunia pod wytwornym kierownictwem przewodników Redakcji. O godz. 17 odbyło się w kinie „Mars“ przedstawienie filmu dźwiękowego „Nagana“, poczem wszyscy udali się ponownie do Kasyna garnizonowego na kolację, gdzie przybyli również, witani entuzjastycznie przez młodzież najbliżsi jej przyjaciele z ośrodków starszego społeczeństwa p. general Maksymowicz-Raczyński z żoną, wizytator Cwikowski naczelnik Okręgu Pomorskiego Straży Przedniej p. prof. Boszk. Ponadto zauważyliśmy pp. prof. Raciborskiego, prof. Matysika, z Chojnic i innych. W czasie kolacji, którą spożyto przy dźwiękach orkiestry smyczkowej 63 pp. wygłoszono szereg przemówień. Po otworzeniu nieoficjalnej części zjazdu przez p. Bitońskiego, jako pierwszy przemówił prezes Rady Okręgowej Straży Przedniej p. gen. Maksymowicz-Raczyński witając młodzież imieniem Patronatu „Naszych Prac“ i własnym. Odpowiedział kol. Michalski z Chełmży poczem zabrał głos p. wizytator Cwikowski, który w dłuższym przemówieniu wskazał młodym szczytne cele i ideały ku którym młodzież dążyć powinna.

Po kolacji odbył się w salonach Kasyna wieczerokolegowski.

UROCZYSTA MSZA ŚW.

Drugi dzień zjazdu rozpoczął się uroczystym nabożeństwem w kościele garnizonowym o godz. 9 rano. Po nabożeństwie uczestnicy zjazdu udali się na obrady do auli gimnazjum męskiego w Toruniu. Obrady zaszczylił swą obecnością p. wojewoda pomorski St. Kirtiklis, pp. general Maksymowicz-Raczyński i wizytator Cwikowski. Wśród obecnych zauważyliśmy dyrektorów wszystkich szkół średnich Torunia, naczelnika „Straży Przedniej“ prof. Boszkę, prezesa TNSW, p. prof. Zagórskiego, dyr. Wojciechowską, nauczycieli toruńskich szkół, przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, przedstawicieli prasy, przedstawicieli organizacji społecznych. — Niewielką liczbę wolnych miejsc w auli oraz wszystkie przejścia zapelniała toruńska młodzież szkolna.

MŁODZIEŻ WITA PRZEDSTAWICIELA RZĄDU

Przybyłego o godz. 11 p. wojewodę Kirtiklisa przywitały entuzjastyczne okrzyki i długotrwałe niemilkające oklaski. Za stołem zasiadło prezydium zjazdu w składzie: Naczelny redaktor — A. Bitoński jako przewodniczący zjazdu,

D. Mamonowówna i O. Zdrojewski poczem przewodniczący otworzył zjazd witając p. Wojewodę i wszystkich obecnych oraz składając na ręce przewodniczącej Patronatu p. generałowej Maksymowicz-Raczyńskiej wianek kwiatów.

Z kolei p. Bitoński wygłosił dłuższe przemówienie w którym zapoznał obecnych z celami i historią „Naszych Prac“; przechodząc do samego zjazdu zaznaczył, że jest on pierwszym zjazdem młodzieży pomorskiej od czasu odzyskania Niepodległości, w końcu stwierdził, że młodzież raz stanęła twarzą przy swych celach nigdy od nich nie odstąpi.

„ŻYWE NUMER NASZYCH PRAC“

Manifestacją uczuć młodzieży miał być „Żywy Numer Naszych Prac“ do którego z kolei przystąpiono. Jako pierwszy kol. Mrozowicki (Gimn. Męskie) odczytał artykuł wstępny, swego pióra pt. „Młode Pomorze“ w którym scharakteryzował dążenia i ideały młodego wchodzącego w życie pokolenia. Artykuł pióra kol. Skarbkówny (Gimn. Żeńskie) pt. „Straż Przednia“ odczytał kol. Kowalak (Gimn. Męskie); omówiona tu była w wyczerpujący sposób ta organizacja młodzieży, mająca na celu przygotowanie jej do pracy obywatelskiej i społecznej. W dziale „Młoda Poezja“ usłyszeliśmy wiersz kol. Makowskiego pt. „Rzeka“ w wykonaniu kol. Krugłowskiego (obaj Gimn. Męskie). — Z kolei kol. Piechocki (Gimn. M.) odczytał artykuł dyskusyjny, spółki literackiej ukrywającej się pod pseudonimem „Ona“ (gimn. żeńskie) i „47“ (gimn. męskie) pt. „Nie wypadaj... mówią starsi“ W artykule tym „młodzi“ (w cudzysłowie aby nie obrazić) protestowali gorąco przeciw zatruceniu im życia przez różne bezsensowne przepisy i zakazy, protestowali przeciw zakazowi uczęszczania do kin na dobre programy itp. Nad artykułem wywiązała się nadszwycząży ożywiona

Salwa rewolwerowa do pociągu na terytorium Wolnego Miasta

W tych dniach wydarzył się na stacji Pszczółki wypadek, który dorzucił nowy przyrządek charakteryzujący nastroje ożywające pewne koła ludności gdańskiej.

Dnia 4 maja o godz. 15,34 pociąg pospieszny nr. 401 zdążający z Warszawy do Gdyni przy przejeździe przez stację Pszczółki (Hohenstein) na terenie W. M. Gdańska został zaatakowany przez bandę nieznanych sprawców którzy ostrzelali wagony pociągu. Jedną z kul przeszła szyby w kuchni wozu restauracyjnego nr. 3778, wybijając w oknie duży otwór i pozostawiając w ramie metalowej charakterystyczne zagłębienie.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Gdańsku przeprowadziła natychmiast skrupulatne dochodzenia i stwierdziła ponad wszelką

wątpliwość, że ślady pochodzą od kul rewolwerowych.

Zbrodniczy atak na pociąg i ostrzelanie przejeżdżających wagonów — to fakty, które świadczą aż nadto wymownie o stosunkach, jakie za panowały w Wolnym Mieście. Winę za zbrodnię w Pszczółkach przypisać należy z całą bezwzględnością i otwartością antypolskiej propagandzie hitlerowskiej.

Na tle tego wydarzenia, jakże oryginalnie wyglądają zapewnienia Senatu gdańskiego o bezpieczeństwie na terenie W. M. Gdańska, składane przy każdej okazji czynnikiem międzynarodowym.

Oczekujemy, czy i jakie kroki podejmą gdańskie władze bezpieczeństwa dla wyświetlenia zbrodni i odnalezienia jej sprawców?

Pod znakiem surowców krajowych

Ważne postanowienia Komitetu Ekonomicznego

Komitet ekonomiczny Rady Ministrów obradował nad projektem rozporządzenia Rady Ministrów o opodatkowaniu materiałów pędnych na rzecz państwowego funduszu drogowego oraz nad sprawą rozszerzenia akcji wykorzystywania surowców krajowych.

Rozporządzenie, dotyczące opodatkowania materiałów pędnych, które ukazać się ma w dniach najbliższych na podstawie znówelizowanej ostatnio ustawy o funduszu drogowym, ustali rodzaje tych materiałów pędnych, które podlegać będą opodatkowaniu oraz wysokość tego opodatkowania.

Opodatkowane będą przede wszystkim wszelkie oleje mineralne, a opłaty tego podatku ściągane będą w formie dodatku drogowego do podatku państwowego od tych materiałów. Co do wykorzystania surowców krajowych

w szerszym zakresie, to przypomnieć należy, że akcja ta prowadzona jest usilnie przez rząd już od roku 1931.

Ostatnio powołana w tym celu specjalna komisja międzyministerjalna przygotowała od powiednie w tej sprawie materiały. Na posiedzeniu komitetu minister rolnictwa i reform rolnych zgłosił na podstawie materiałów tej komisji szereg wniosków, które były przedmiotem dłuższej w łonie komitetu ekonomicznego dyskusji.

W wyniku tej dyskusji ustalono dalsze wytyczne dla tej akcji, a przede wszystkim rozszerzono tę akcję w kierunku wykorzystania roślinnych surowców włókienniczych, t. zn. zastąpienia np. zagranicznej bawełny lmem krajowym, dalej tłuszczów krajowych, skór, wełny, tytoniu krajowego, jedwabiu i t. d.

Król Albert belgijski na przeglądzie wojsk

Przed kilku dniami odbyła się w Brukseli obrzydliwa parada wojskowa. Defiladę przyjmował osobiście Król Albert. Na zdjęciu naszym widzimy fragment defilady: Ks. Karol belgijski defiluje na czele oddziału piechoty przed swym królewskim ojcem.

i ciekawa dyskusja. Dyskusja ta była może trochę jednostronna bowiem „starym“ nie wolno było zabierać głosu.

Z KATEDRY DO PROFESORÓW

Między innymi zabierali głos kol. Kosikowski (Inowrocław) domagając się selekcji między młodzieżą klas niższych i wyższych i udzielenia tej ostatniej pewnych przywilejów; kol. Krugłowski (Toruń) który z humorem oświadczył, wstąpiwszy na podium, że są chyba pierwszymi uczniami, którzy z katedry przemawiają do własnych profesorów, apelował o udzielenie młodzieży możności wypowiedzenia się. — Ten „bunt sztubaków“ jednak ogólnie podobał się „starym“, niestety brak czasu spowodował przerwanie dyskusji; tem nie mniej jednak rozwinęła się ona w czasie obiadu w Kasynie.

Z kolei usłyszeliśmy wiersz kol. Gadziemskiego (semin. męsk.) pt. „Nasz Bałtyk“ w recytacji autora, poczem kol. Zdójkowski (gimn.) w obszernym i treściwym artykule poinformował o groźnym powieście z zachodu w postaci hitleryzmu.

O MIŁOŚCI, SPORCIE I „MATOLKACH“

W dalszym ciągu „Żywego Numeru“ kol. Dębek (Sem. Męsk.) odczytał swój artykuł pt. „Szukanie idei“, w którym oparł się ogólnemu twierdzeniu o bezideowości dzisiejszej młodzieży, poczem kol. Maciejewska (gimn. żeńskie) odczytała swój wiersz pt. „Dlaczego“. Z kolei artykuł dyskusyjny pt. „O sporcie“ pióra kolegi ukrywającego swe nazwisko, odczytany przez kol. Krugłowskiego, który zwalczając bezsensowny zakaz należenia młodzieży szkolnej do klubów sportowych, wywołał jeszcze żywszą od poprzedniej dyskusję. W obronie zakazu stawali kol. Różański (Toruń) twierdząc że nadmierny sport szkodzi zdrowiu, kol. Zdójkowski (Toruń) twierdząc, że największy sportowiec — uczeń, są największymi „matolkami“ w klasie i inni. Przeciw zakazowi opowiedziała się jednakże większość przez usta kol. Michalskiego (Chełmża) który bezwzględnie opowiadał się przeciw nadmiernemu sportowi, twierdząc jednak, że umiarkowany sport jest apoteozą życia, kol. Jagodziński (Inowrocław) mówiącego o potrzebie gimnastykowania w życiu codziennym kol. Swiweca (Toruń) i kol. Krugłowskiego który podał przykłady państw, gdzie sport się wysoko rozwinął dzięki uprawianiu go od młodości. Dyskusję znów przerwano z powodu braku czasu, aby ją kontynuować w czasie obiadu.

Z kolei usłyszeliśmy przepiękny wiersz kol. Michalskiego (Chełmża) w recytacji autora i feljton kol. Kowalaka (gimn. m.) „O miłości“ przyjęty burzą oklasków. Na zakończenie „Żywego Dziennika“ kol. Gadziemski (Sem.) odczytał artykuł kol. Jankowskiego (gimn.) o sposobieniu wojskowym.

Uchwaleniem depesz z wyrazami czci, holdu i oddania do p. Prezydenta Rzplitej, do p. Marszałka Piłsudskiego, do p. min. Jędrzejewicza i p. kuratora Pollaka, oraz wspólnym odśpiewaniem hymnu narodowego zakończono przedpołudniową część zjazdu.

RAPORT „STRAŻY PRZEDNIEJ“

O godz. 14 spożyto wspólny obiad w wielkiej sali Kasyna garnizonowego, bezpośrednio poczem odbył się raport kierowników zespołów „Straży Przedniej“ przed naczelnikiem Okręgu prof. Boszką.

W TROSCE O SWOJE PISMO

Obrady „Naszych Prac“ wznowiono o godz. 16 w auli gimnazjum męskiego, przy udziale już tylko delegatów zjazdu. Na wstępie na wniosek redaktora naczelnego postanowiono jednomyślnie, przyjąć niejako do grona „Naszych Prac“ młodzież Kujawską przez ustalenie pod tytułu pisma „czasopisma młodzieży pomorskiej i kujawskiej“. W wyniku dyskusji nad stroną ideologiczną uchwalono po długiej i ożywionej dyskusji, zachować dotychczasowy kierunek czasopisma. W dyskusji nad układaniem numeru ustalono następujące najważniejsze postulaty: 1) zwiększenie nakładu do wysokości 2000 egzemplarzy 2) danie pismu twardej okładki; 3) zwiększenie objętości numeru przez mniejszy druk. — Z kolei odbywano dyskusję nad pracą szkolnych komitetów redakcyjnych, nad sprawami administracyjnymi. Bardzo ożywione i owocne obrady zakończyły się w podniosłym nastroju około godz. 18 wspólną fotografią.

Ostatnie chwile zjazdu koledy i koleżanki z Torunia żegnają się z gośćmi na dworcach. — Okrzyki „Przyjeżdżajcie za rok!“ „Do zobaczenia po maturze“. W serdecznym i miłym nastroju rozjeżdżają się uczestnicy zjazdu do swych miast, aby z równie jak dotychczas dotaciami wynikami szerzyć i wprowadzać w czyn swe podniosłe hasła i ideały.

Młodzież toruńska dobrze się spisała a ja „stary“ z przyjemnością słuchałem ich rad i buntów, bo tak samo kiedyś przeżywałem.

Rezerwowa armia Pomorza czuwa...

Imponujące zjazdy w Wejherowie, Grudziądzu, Świeciu, Słupie i Okoninie

W ub. niedzielę przy bardzo licznych udziałach delegatów placówek oraz zaproszonych organizacji odbył się zjazd powiatowy placówek Powstańców i Wojaków O. K. VIII powiatu morskiego, poprzedzony nabożeństwem w kościele farnym.

Na sali p. Prusińskiego zebrali się delegaci oraz zaproszeni goście z zast. starosty p. Bolduanem na czele, by obradować zgodnie dla dobra Państwa i organizacji. Zebrał się zajął przez powiatowy p. Cichocki, poczem uczęszano przez powstanie z miejsc pamięć zmarłych członków.

Następnie przedstawiciele władz i pokrewnych organizacji składali życzenia owocnych obrad: im. Federacji Obrońców Ojczyzny inż. Spilka, Związku Strzeleckiego p. Pralat, „Skola” p. Kwiatkowski, „Kaszubji” p. Nalborczyk, Legji Inwalidów Wojennych p. Dzięcielski, prasy red. Buksakowski. Po odczytaniu ostatniego protokołu z walnego zebrania delegatów wybrano marszałkiem zastępcę starosty p. Bolduana, na sekretarzy pp. Drzymalskiego i Peoka.

Zkolei nastąpiły sprawozdania zarządu oraz komisji rewizyjnej. Ze sprawozdań zarządu i komendanta wynika, że mimo kreciej roboty politycznej, Powstańcy i Wojacy w powiecie morskim, idąc w zgodnej pracy ze współludźmi Armii Czynnej, rozwijają się świetnie, tworząc na naszych rubieżach Rzeczypospolitej silną awangardę bojową złożoną ze starych wywieszonych wojaków, gotowych każdej chwili bronić każdej piędzi ziemi i stanąć na zew Wodza.

Na wniosek komisji rewizyjnej udzielono ustępującemu zarządowi absolutorjum, podkreślając wzorowe prowadzenie ksiąg kasowych zgodnie z dowodami kasowemi. Ustępującemu zarządowi składają podziękowania kpt. Guder, komendant obwodowy P. W. oraz zastępca starosty Bolduan, podkreślając pracę zarządu pow. pełną poświęcenia dla dobra Państwa i organizacji.

Następnie na wniosek inż. Spilki postanowiono wybrać zarząd przez aklamację, na co b. prezes prosi, by zarządzić przerwę 5 min. celem wylosowania ust. członków. Po przerwie przez aklamację wybrano ponownie druhna Cichockiego prezesem, dh. Drzymalskiego sekretarzem, dh. Tysarczyka skarbnikiem. Do komisji rewizyjnej dh. Pralata, Ziętare i Wojdyłaka. Przewodniczącym Sądu honorowego wybrano dh. Bolduana a członkiem dh. Zielonkę. Na zakończenie zjazdu przemówił zastępca starosty p. Bolduan, podkreślając, że ramię w ramię z Armią Czynną rezerwiści pójdą w razie potrzeby bronić naszych granic.

Następnie odczytano depesze holdownicze wysłane do Pana Wojewody Pomorskiego, dcy O. K. VIII gen. Pasławskiego i Jego Eminencji ks. biskupa dr. Okoniewskiego następn. treści:

Wojewoda Pomorski, Toruń. — Walny zjazd delegatów Powst. i Woj. O. K. VIII powiatu morskiego, zbrany w Wejherowie, składa Ci Panie Wojewodo wyrazi hołdu i ślubuje

murem armii rezerwowej bronić granic naszej Ojczyzny.

Dca O. K. VIII Toruń. — Walny zjazd delegatów Powst. i Wojaków O. K. VIII zbrany w Wejherowie, przesyła Ci, Panie Generale, hasło Wojaków „Wolność” 24 naszych placówek stojących na straży naszych granic i oczekujących Twoich rozkazów.

Jego Eminencja Ks. Biskup Dr. Okoniewski

Powstańcy przodują w pracy społecznej

W niedzielę, w sali Starostwa Powiatowego w Grudziądzu odbył się zjazd delegatów powiatu grudziądzkiego Związku Powstańców i Wojaków O. K. VIII.

Zjazd zajął prezes p. Chelmiecki, witając przedstawicieli starostwa p. Doleżycha, por. Rokickiego, członków Zarządu Związku Rezerwistów i sprawozdawcę naszego pisma.

Następnie prezes Związku Rezerwistów p. Wachowiak zabrał głos, przedstawiając potrzebę stworzenia Związku w którym znalazłyby miejsce całe rzesze rezerwistów, którzy dotąd nie mieli swej przynależności organizacyjnej, prosząc w zakończeniu o ścisłą współpracę.

Dalej p. Lewandowski odczytał protokół z ostatniego walnego zjazdu, który jednogłośnie bez poprawek przyjęto.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Powiatowego złożył p. prezes Chelmiecki, potem

Wspaniały pochód idei Związku Rezerwistów

Zarząd Kola Związku Rezerwistów na miasto i powiat grudziądzki wykazuje niestrudzoną działalność, która w dużym stopniu jest pobudzana ogromnym zainteresowaniem i zrozumieniem tutejszego społeczeństwa dla głoszonych przez Związek haseł.

Do licznych sukcesów osiągniętych w ostatnim miesiącu w Grudziądzu oraz w Radzynie, Łasinie i t. p. należy zaliczyć również zebrania informacyjne w Grucie, Słupie i Okoninie, które się odbyły w ciągu niedzieli dnia 7 bm. Zwoławsza w Grucie i Słupie zebrania odbyły się przy tłumnym udziale obywateli. Dzięki energicznej pomocy p. Remusa i p. Górnego, zebrania te zostały doskonale zorganizowane.

Zarząd Kola Związku Rezerwistów stawiał się w osobach pp.: prezesa Sen. Wachowiaka, wicepreza Bol. Walencikiewicza, sekretarza Fr. Brzezińskiego i zastępcę komendanta St. Lendorff-Kosowicza. Przemówienia p. Wachowiaka i Walencikiewicza spotkały się z wielkim zainteresowaniem słuchaczy, którzy w skupieniu wysłuchali wygłoszonych referatów na temat sytuacji międzynarodowej i Państwa, rozwojowych zadań narodu i zadań organizacyjnych Związku Rezerwistów, zakończonych podniosłymi okrzykami na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej oraz odśpiewaniem „Roty”.

W Słupie miejscowa obywatelska orkiestra

w Pelplinie. — Walny zjazd delegatów Powst. i Wojaków O. K. VIII, zbrany w Wejherowie, składa Ci, Eminencjo, hołd żołnierski i prosi o błogosławieństwo nad pracami ku chwale naszej Ojczyzny

Po odczytaniu depesz wznesiono okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Jej Prezydenta i I. Marszałka Piłsudskiego, poczem odśpiewano „Rotę”.

kolejno składali sprawozdania poszczególni delegaci placówek. Ze sprawozdań wynika, że Powstańcy i Wojacy przodują swoją działalnością we wszystkich organizacjach społecznych. Poza tem zdali sprawozdania p. Graczyk z działalności sekretariatu i p. Wojak z kasowości.

Imieniem komisji rewizyjnej p. Kaszteleńczyk stwierdza zgodność ksiąg kasowych, podając wniosek o absolutorjum, które zostało jednogłośnie udzielone.

W myśl statutu dwóch członków Zarządu zostało wylosowanych, t. j. pp. Graczyk i Wojak, których jednak przez aklamację wybrano ponownie

W wolnych głosach por. Rokicki wyjaśnił wiele spraw natury organizacyjnej, poczem okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej, Prezydenta Mościckiego i Marszałka Piłsudskiego oraz odśpiewaniem „Roty” zjazd zamknięto.

dęta odegrała „Jeszcze Polska nie zginęła”, przygrywała w antraktach między przemówieniami. Wytworzył się bardzo serdeczny nastrój zebranych obywateli, którzy jeszcze długo po zakończeniu programu oficjalnego stawali różne zapytania Zarządowi Kola w sprawach organizacyjnych, interesując się przewidywanym rozmachem prac Związku Rezerwistów. Nastrój ten jeszcze bardziej się pogłębił na przyjęciu wydanym na cześć Zarządu przez wójta p. Górnego wraz z obywatelstwem w Okoninie zaś Zarząd był ze starożytną gościnnością podejmowany przez obywatela ziemskiego p. Lipskiego, ppor. rezerwy.

Demonstracja organu „narodowego” Jaskrawy przykład zdżiczenia partyjnego

Toruński prasowy organ Stronnictwa Narodowego nie zawahał się popisać nowym wystąpieniem publicznym natychmiast po Zgromadzeniu Narodowym, które wybrało prof. Ignacego Mościckiego Prezydentem Rzeczypospolitej na nowe siedmioletcie. Oto w nadzwyczajnym wydaniu, zredagowanym z tą samą przyzwitością i uczciwością, która charakteryzuje dobitnie poziom poczucia obywatelskie-

Ich metody

Oszczerstwem chcą zwałczyć niewągodnych sobie ludzi

Przed sądem Grodzkim w Kowalewie odbyła się sensacyjna rozprawa z oskarżenia prywatnego malarza pokojowego niejakiego Lisewskiego przeciwko kierownikowi szkoły p. Józefowi Gierszewskiemu o zniewagę, uraz cielesny i groźbę. Rozprawa wykazała całą bezpodstawność oskarżenia i metody jakimi chciał skompromitować p. Gierszewskiego jako czynnego działacza obozu prorządowego. Sąd po krótkiej naradzie uwolnił p. Gierszewskiego od winy i kary, nakładając koszty postępowania na oskarżyciela Lisewskiego. Jednocześnie Sąd oddalił również powództwo cywilne za humorystyczny „wędrowny melonik”. P. Gierszewskiego bronił mecenas dr. Brazewicz.

Pamiętamy doskonale oszczerczą notatkę w „Słowie Pomorskim”, której znany autor pragnął za wszelką cenę skompromitować p. Gierszewskiego nie cofnął się przed namowieniem malarza pokojowego do wniesienia skargi, która okazała się fikcją. Ze względu tylko na godność jaką piastuje autor nie zamieszczamy jego nazwiska.

Brodnica

— **Prywatne Gimnazjum Żeńskie** z prawami szkół państwowych przyjmuje zapisy uczniów na rok szkolny 1933-34 do klas 4, 5, 6 i 7 oraz do 1 klasy gimnazjum czteroletniego, według nowej ustawy. Uczennice, przedstawiające świadectwo gimnazjum państwowego lub posiadające prawa szkół państwowych przyjęte będą bez egzaminu, dla innych kandydatek odbędzie się egzamin w terminie między 15 a 20 czerwca.

Zapisy przyjmuje kancelaria gimnazjum codziennie, od godz. 11 do 1 przedpołudniem.

Egzaminy odbywać się będą tylko przed feriami letnimi.

Nauka rozpocznie się dnia 20 sierpnia br. — Opłata za naukę wynosi 300 zł. rocznie, wzgl. 240 zł. płatnych w ratach miesięcznych. Za naukę córek urzędników państwowych płaci skarbowo państwa.

Jednocześnie w kancelarii Gimnazjum Żeńskiego przyjmuje się zapisy do 1, 2, 5 i 6 oddz. prywatnej koedukacyjnej szkoły powszechnej. Warunki przyjęcia, jak w szkołach państwowych. Opłata za naukę wynosić będzie 10—15 zł. miesięcznie, zależnie od ilości dzieci w klasie. Blizszych informacji udzieli się w kancelarii Gimnazjum Żeńskiego od godz. 11 do 1 przedpołudniem, lub listownie, po nadesłaniu znaczka na odpowiedź.

Pociągami „Pomorze” do Warszawy Wyprawa: dancing-bridge-bar-sleeping

Na zalany słońcem peronie toruńskim rozbawiony barwny tłum wycieczkowiczów: to szczęśliwi posiadacze biletów do pociągu — „dancing — bridge — bar — sleeping”, udającego się w dniu 2 maja z Bydgoszczy i Torunia do Warszawy.

Na peronie prawie sami znajomi. Każdy z minjaturową walizeczką, „każda” wystrojona — w pełnej gali, jak przystało na „provincję” jadącą do stolicy. Na wszystkich twarzach słońce i uśmiech. Kryzys gdzieś djabli wziął! Tem lepiej.

Zajeżdża pociąg: hucznie i szumnie, w półrotopuszu z dymu, z fantazją. Wagony aż błyszczą takie wyelegantowane. Na lokomotywie wielki napis „Pomorze”, umieszczony nad szkarłatnym Gryfem w obramowaniu czerwono-białych chorągiewek. Napis drogi całej Polsce, fascynujący, na skrzydłach pary popłyń ku Warszawie, ku sercu Polski, niosąc rzeźki podmuch wiatru od morza...

Ładujemy się do wagonów nabitych już solidnie od Bydgoszczy. Natychmiast rozpoczyna się orgja... orgja brydżomanji na bajecznie wygodnych nowitkach lśniących stolikach. Cudem jakimś poprzez misterne sploty korytarzy wagonowych podnajądowali się partnerzy, „swoi” pociągali do „swego” po „swoje”, „ten owarty” wszędzie się nawinał w samą porę a

kibiców była cała furą.

Wśród wycieczkowiczów olbrzymia ilość pań i to przeważnie w „niebezpiecznym wieku”. Płoczeki rozkosznie urozmaicają podróż. Można pani! Patrz pani na suknię Fidrygalskiej! A gdzie pani kupiła ten kapelusik, kochana pani Figlasińska? i t. d...

(Nawiasem mówiąc, panie-turystki, nie chcąc się narażać na komplementy „zapadłej provincji”, wszystkie eleganckie — tualety wiozą na całym świecie w walizkach a na podbój serc „brzydkiej połowy” w dancingbrydżu wyruszają w sportowych kostjumach. To kategoriałny imperatyw mody!)

Snujemy się ciekawie po pociągu. Wszędzie brydż, wszędzie płoczeki, tu i ówdzie flirt przy oknie. Aliści w wagonie restauracyjnym idylla ta ustępuje miejsca wulkanicznodynamicznemu wyładowaniu elektryczności. Jazza band rżnie od ucha, skłębione pary nadeptują sobie pracowicie po nagniotkach, ciasno, duszno, ale... widać to przyjemnie, skoro dancing ma takie powodzenie.

Bufet obłożony. Sterty wszelakiego jadła znikają błyskawicznie. Króluje czysta z kropką. Leje się, płynie, zalewa, pieni, musuje... Oj, za wiele tego gazu, za wiele!

W Kutnie krótki postój. Rozbawionym wycieczkowiczom stanowcze za ciasno w wago-

nie, więc jazda na peron, gdzie właśnie gra orkiestra kolejarzy przed zbiórką 3-majowego pochodu! Zbratanie dzielnie odbywa się w tempie uproszczonym: „Kongresowa” gra, Pomorze tańczy, śmiejąc się wzajemnie do siebie.

Konduktor bezradnie napędza „publikę” do wagonów, wreszcie udaje się z trudem opowiadać do bractwo i „dancing — bridge — bar — sleeping” wali dalej do Warszawy.

Do stolicy przybywamy o godz. 10.30 wieczorem.

Tu dopiero dają się we znaki skutki... czyściej z kropką. Nielad, dezorganizacja, sarkanie i głośnie protesty niezadowolonych wycieczkowiczów.

I mają rację. Porządek i dyscyplina muszą być w zbiorowych wycieczkach, a już kategoriałnie niedopuszczalnym jest, by członkowie kierownictwa wycieczek mieli w swym gronie zwolenników Bachusa. Zawszaś słyszmy głosy: „żeby też kto o tem napisał!”

Ostatecznie idziemy hurmem aż hen, hen gdzieś nad Wisłę, po nocy, zmęczeniu, zziębnięciu, z kuferkami w rękę, aż pod Towarzystwo Krajoznawcze na Karowej. Idziemy w silnych oparach alkoholu, który bucha od nas jak od monopolu i, wstyd poprostu, boć to... cnota pomorska przyjechała do „zgnilej” Warszawy. Po długich i ciężkich cierpieniach grono pań znalazło przytułek u SS. Urszulanek, gdzie Towarzystwo Krajoznawcze zamówiło 40 noclegów. Aliści 99 procent pań za ledwie przybudowało sfatygowane podróz buzie i rze-

prosiwszy pięknie siostrę Przełożoną, wyfrunęło na miasto zwiędzać „noenä” Warszawie...

Trudno. Prowincja też swoje prawo zna!

Nazajutrz udziela nam wywiadu siostra Przełożona

— Jakim cudem — pytamy — Siostry w tym kryzysowym czasie potrafiły wybudować tak wspaniały gmach?

Siostra Zaborska się śmieje:

— To nie my. To za rządowe pieniądze.

Pan Premier Prystor to nasz wielki przyjaciel, zna naszą pracę jeszcze z Wilna!

Szkoda, że brak miejsca nie pozwala nam opisać obszerniej tego arcydzieła mrówczej pracowitości SS. Urszulanek.

Dzień 3 maja spędzamy w Warszawie w pełnym słońcu i blasku uroczystości. Cudna defilada na placu Marszałka Piłsudskiego, zwiedzanie miasta, odwiedziny przyjaciół i znajomych wypełniły dzień pracowicie. To też w powrotnej drodze dancing miał już dużo mniej sze powodzenie. Koło godz. 11 wieczorem wysypaliśmy się rojem na dworcu Toruń-Przedm. Naturalnie nikt z organizatorów wycieczki nie pomyślał o zmobilizowaniu taksówek czy motorówki. Trzeba było walczyć po nocy na piechotę przez most. A gdyby był deszcz?...

Hurmem ruszyliśmy w stronę mostu. Przywitwały nas swojskie, rodzime „serdeczne” napisy na moście: „Nie gapić się!” — „Uważać przed zwołaniem!”

Tak. Niema wątpliwości. To Toruń, Jesteśmy w domu!

ZM.

KRONIKA

środa
10
maja

TORUŃ

Kalendarzyk rzym.-lat.

Wtorek Grzegorz Nezyan
Środa Izyora

— Nocny dyżur aptek. W śródmieściu dyżuruje do środy, dnia 10 bm. włącznie apteka Pod Orlem, Rynek Staromiejski. Na Bydgoskiem: Św. Anny, Mickiewicza 98; Na Mokrem: Pod Łabędziem, Kościuszki 15.

Repertuar kin:

Mars — Dzika dziewczyna.
Światowid — Naucz mnie kochać.
Palace — Upiorny, dziwny dom.
Corso — Gazeciarze i Na ognistej lokomotywie.

TEATR-POLSKI

Sezon 1932/33

Kier.: Józef Cornobis.

We wtorek, dnia 9 maja br. teatr nieczynny.

W środę, dnia 10 bm. o godz. 20tej

„Powrót Posła”

Komedja w 3 akt. J. U. Niemcewicza. Leg. zniżkowe 33 proc.

W czwartek, dnia 11 bm. o g. 20 przedstawienie zakupione przez Administrację „Słowa Pomorskiego”

„Damy i Huzary”

Komedja w 3 akt. Al. hr. Fredry. Passe-partout nieważne.

Z miasta

— **Baczność rzemieślnicy!** Dziś we wtorek 9 maja o godz. 20 w sali „Gospody” odbędzie się zebranie wszystkich rzemieślników m. Torunia. Tematem obrad będzie sprawa zmiany godzin nauki w szkołach dokształcających. W obradach wezmą udział kierownicy szkół. Wszyscy zatem rzemieślnicy we własnym interesie winni w zebraniu wziąć udział. Nadto omawiana będzie sprawa wystawy z okazji 700 lecia m. Torunia oraz księgi pamiątkowej rzemiosła miejscowego. Sprawy te omówią pp. radca Ulatowski i dr. Haremski.

— **Zrzeszenie Wojewódzkie Z. P. O. K.** — Referat Wychowania Obywatelskiego zaprasza Panię Członkinię na herbatkę towarzyską urocz. maconą „żywym dziennikiem”, która odbędzie się we wtorek o godz. 18 w lokalu „Świetlicy” przy ul. Łaziennej 24. (d2106)

— **Towarzystwo Restauratorów w Toruniu.** Miesięczne zebranie Towarzystwa odbędzie się w środę, dnia 10 maja 1933 r. o godz. 4.30 po południu w lokalu Izdora Skoka przy ul. Sułkiewicza 16 („Gospoda”). Z powodu ważnych spraw uprasza się o jak najliczniejszy udział Szanownych Kolegów. (d2105)

— **„Geologiczna przeszłość Bałtyku.”** W cyklu czterech odczytów o Pomorzu i Bałtyku prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Jan Nowak wygłosi dnia 11 maja o godz. 20 w auli gimnazjum m. Kopernika w Toruniu odczyt p. t. „Geologiczna przeszłość Bałtyku”. Wstęp na odczyt 50 groszy dla dorosłych, 20 groszy dla młodzieży i wojskowych niższych stopni.

— **Obchód 3 maja w szkole im. św. Teresy.** Popołudniu w dniu 3 maja beztrudnie chwil dostarczyła impreza dzieci ze szkoły im. św. Teresy. Już od 15.30 dźwięki orkiestry zaanonsowały początek zabawy. Na sali suto zastawiony stół z kanapkami, ciastem, tortami... z napisem — bufet Koła Rodzicielskiego. Naprzeciw cieszy oko inny znowu widok — fany — przepiękne rzeczy, wszystkie nowe, starannie ułożone przykuwają uwagę przede wszystkim dzieci. Rozpoczyna się przedstawienie klz I inscenizuje przebudzenie różyczki na wiosnę. Malcy doprawdy budzą wiośniany zapal na sali, choć słabe głosiki niezawsze dochodzą do uszu słuchaczy. Wynagrodził autor dyktorum za to dziełni chopcy — zuchy w komedynie dwuaktowej pt. „Jak Antek został zuchem”. Głosy chłopców dobitnie, gra pełna werwy, bardzo interesująca. Najbardziej jednak efektowny obraz oczekiwał widzów przy końcu — król Bałtyk na tle dekoracji, przedstawiających morze zasiada na tronie — przybywa Wisła królową polskich rzek — na stopnie niemal wszystkie jej dopływy — każdy wiedze ze sobą lud z różnych części Polski przychodzą więc Górale, Krakowiaczy, Ślązacy, Łowiczanie, Kurpie, Sala grzmi od okłasków podczas tańców narodowych. Znakomicie wypadł mazur, trojak, zbrojnicki, a już najpiękniej krakowiak. Kostjumy dodały wszystkim nu jeszcze większego uroku. Artyści, choć jeszcze bardzo młodociani, wywiązali się z zadania nadszpiewanie. O godz. 8 zapeł-

Święto 63 p.p. „dzieci toruńskich”

63-ci pułk piechoty, pułk „Dzieci toruńskich”, obchodził wczoraj swe doroczne święto pułkowe. Mimo, iż święto obchodzone w wewnętrznych ramach pułkowych, obchód święta miał bardzo uroczysty charakter. Wejście do koszar przybrano sztandarami o barwach narodowych, zielenią, emblematami państwowymi. Uroczystości rozpoczęły się w niedzielę wieczorem: apel poległych przed pomnikiem bohaterów 63 p. p. Cały pułk ustawił się w czworoboku dookoła otoczonego girlandami pomnika poległych, w oczekiwaniu do wódcy p. pułk. Rymkiewicza.

Po odebraniu przez p. pułk. Rymkiewicza raportu delegacji pułku, oraz delegacji Związku Oficerów Rezerwy, Związku Strzeleckiego i gimnazjalnego P. W. złożyły u stóp pomnika poległych bohaterów 63 p. p. wieńce. Wśród uroczystości nastąpił apel poległych. Adju tant pułku p. por. Grabowski odczytał listę poległych w walkach o Niepodległość bohaterów — oficerów i żołnierzy pułku. Po każdym nazwisku szef danej kompanji odpowiadał: „zginął na polu chwały”.

W dniu wczorajszym odprawione zostało w kościele garnizonowym uroczyste nabożeństwo. Mszę św. odprawił ks. kapłan Trocki, kazanie okolicznościowe wygłosił ks. prałat Krczek. W uroczystym

nabożeństwie wzięli udział p. wojewoda pomorski Kirtiklis, p. gen. dyw. Prich, p. gen. Maksymowicz - Racyński, komendant garnizonu, dowódca pułku pułk. Rymkiewicz, prezydent miasta Bolt, komendant miasta p. ppłk. Matzenauer, przedstawiciele władz, delegacje puszczę gólnych formacji wojskowych, oraz miejscowego społeczeństwa.

Po skończonym nabożeństwie odbyła się na placu św. Katarzyny, przed pomnikiem Marszałka Piłsudskiego defilada, którą odebrał p. gen. dyw. Prich w obecności p. wojewody pomorskiego Kirtiklisa i p. gen. Racyńskiego.

W godzinach południowych odbył się w Oficerskiej Kasynie Garnizonowej obiad. W czasie którego dowódca pułku p. pułk. Rymkiewicz wygłosił przemówienie, zakończone okrzykiem na cześć Marszałka Piłsudskiego. Obiad minął w niezwykle sercecznym i miłym nastroju.

Równocześnie odbył się w Kasynie Podoficerskiej obiad żołnierski, w którym udział wzięli dowódca pułku p. pułk. Rymkiewicz, zast. dowódcy ppłk. Grefe oraz pp. dowódcy bataljonów. Z okazji święta 63 p. p. nadesłali życzenia dowódca O. K. 8 p. gen. Pasłowski, komendant garnizonu p. gen. Racyński i inni.

Urzednicy kolejowi przeciwko zakusom rewizjonistycznym

W tych dniach odbyło się w lokalu p. Pawlikowskiego przy ul. Chelmińskiej plenarne zebranie Koła toruńskiego Związku Urzedników Kolejowych..

Zarząd Główny w Warszawie reprezentował Sekretarz Generalny p. Cieszyński, Zarząd Okręgowy w Bydgoszczy, Prezes Okręgu, p. Gaca.

Po wysłuchaniu obszernych referatów wygłoszonych przez pp. Cieszyńskiego i Gaca na temat nowej ustawy uposażeniowej i emerytalnej, oraz bieżących spraw wewnętrzno organizacyjnych i wyczerpującej dyskusji, uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję.

Zebrani na posiedzeniu plenarnym członkowie ZUK. koło Toruń, jak najenergiczniej pro-

testują przeciwko brutalnemu prześladowaniu cekałów w Niemczech, jak również przeciw zakusom rewizjonistycznym, na nasze granice za chodnie.

Równocześnie zebrani wzywają czynniki międzynarodowe oraz całe społeczeństwo do energicznego przeciwstawiania się zakusom niemieckim i prześladowaniu Polaków w Niemczech, przy czym nie należy się cofać przed zastawianiu odwetu w stosunku do mniejszości niemieckiej w Polsce.

Ważne zebranie uchwaliło przeznaczyć kwotę 20,— zł. na rzecz obrony granic Państwa. Krótę przekazano za pośrednictwem naszego pisma władzom wojskowym.

Bandera wioślarska w górę! Uroczystość otwarcia sezonu wioślarskiego w Toruniu

Klub Wioślarski w Toruniu obchodził w ubiegłą niedzielę uroczystość otwarcia sezonu wioślarskiego. O godz. 8-mej wioślarze wysłuchali na bożnitsu w kościele św. Jana, które celebrował ks. prałat Wysiniński. Po południu o godz. 15.30 na przystani prezes Klubu p. Twardziecki przemówił do zebranych, witając gości i wioślarzy, oraz uczcił pamięć tragicznie zmarłego s. p. druha Staszkiewicza, podkreślając głęboki żal, jaki pozostał w sercach wszystkich wioślarzy toruńskich z powodu swej przedwczesnej śmierci.

W drugiej części przemówienia p. prezes podkreślił możliwości rozwojowe klubu w związku z ugruntowaniem sytuacji finansowej dzięki pomocy p. gen. Pasławskiego i p. Wojewody Pomorskiego Kirtiklisa; poatem omówił uposażenie Klubu w nowy sprzęt wioślarski, dalszą jego rozbudowę itd. Przemówienie swe prezes Klubu zakończył wznesieniem okrzyku na cześć wioślarstwa polskiego, poatem bandera klubowa zaciągnięta została na górny maszt.

Pół godziny później odbyła się defilada łodzi, w której wzięło udział 10 osad. Po defiladzie łodzi nastąpił wspólny podwieczorek i pogawędka wioślarzy i gości. Przybyli goście oczarowani byli pięknym widokiem, jaki się rozciągał przed ich oczyma tembardziej, że przekonali się, że zewnętrzny wygląd Klubu w roku bieżącym ogromnie się zmienił na korzyść, gdyż przeprowadzonych zostało szereg robót inwestycyjnych m. in. zasadzono 1-300 drzew itp. Goście wyrażali zdziwienie, że tak mało torunan korzysta z tego najpiękniejszego zakątka naszego miasta.

W czasie od I. L. do 30 VI. 1932 r. od godz. 14 li-urodzonych w czasie od I. VII do 31. XII. 1932 r. od godz. 15.30.

— **Zamach samobójczy.** Onegdaj usiłowała popelnić samobójstwo przez napięcie się esencji octowej służąca Władysława M., zamieszkała przy Nowomiejskim Rynku 2. Karetka Pogotowia odwoziła desperatkę do szpitala miejskiego. Powodów tego rozpaczliwego kroku nie stwierdzono.

— **Lawica na Wiśle.** Po lewej stronie Wisły nawprost przystani przewozu przez Wisłę utworzyła się lawica, która spowodowała przeswę w przewozie. „Wiekła” ugrzęzła kilkakrotnie na mieliźnie, a wobec dalszego obniżenia się poziomu wody w Wiśle przesunięto przystań po lewej stronie, t. j. na Kepie Bazarowej po za miejskie łązienki. Przewóz przez Wisłę znowu jest czynny.

— **Zgony.** Dnia 8 maja 1933 r. zmarli w Toruniu: Eugeniusz Marciniak, ur. 14. 11. 1931; Teofila Kisielewska z d. Ciesińska, ur. 12. 6. 1863; Jan Kalitowski, ur. 18. 12. 1932; Hermann Thomas, ur. 23. 7. 1867; Maksymilian Makowski, ur. 18. 8. 1912 r.

Z sali koncertowej Recital pieśni Zofji Drexler Pasławskiej

W pięknej sali Domu Żołnierza w Toruniu odbył się w niedzielę dnia 7 bm. poranek muzyki wokalne — recital pieśni p. Zofji Drexler Pasławskiej.

Utalentowana artystka p. Z. Drexler Pasławska rozporządza przedziwnie miłym i dźwięcznym głosem, który szczególnie zachwyca w subtelnych pianissimach.

Program zawierał utwory kompozytorów nowoczesnych — trudnych w interpretacji. Pani Pasławska wykazała doskonałe opanowanie techniki wokalne, świetną dykcję, oraz głębokie wyczuwanie nastroju każdej kompozycji. Wyjątkowo artystycznie wykonane były pieśni Respighiego „Nebbie”, oraz „Kołysanka Marji” Regera, którą artystka musiała dwa razy powtarzać. Poatem p. Drexler Pasławska wykonała szereg pieśni Paderewskiego, Żeleńskiego, Karłowicza, Niewiadomskiego, Friemana, Chopina, Dworzaka, Delibesera oraz arje z oper Pucciniego.

Akompaniował subtelnie p. Karpowicz. Koncert wokalny wybitnej, utalentowanej pieściarki p. Z. Drexler Pasławskiej zaliczyć trzeba do tych nielicznych koncertów, które rzeczywiscie oddziaływać mogą na podniesienie kultury muzycznej i estetycznej naszego miasta.

Poranek ten przyniósł obfitą wiązanke trwałych wrażeń estetycznych i pozostanie długo w najlepszej pamięci słuchaczyów.

S. Niekraszowa.

Biegokolarstwo w maskach

Miłośnikom kolarstwa przypominamy, że w niedzielę, dnia 14 maja br. o godz. 11 odbędzie się 10-kilometrowy bieg kolarzski w maskach o nagrodę wędrowną L. O. P. P.

Start na szosie Czarnowo—Toruń. Meta na Placu Bankowym. Zgłoszenia zawodników należy kierować do Komitetu P. W. na Miasto Toruń względnie do Komitetu Miejskiego L. O. P. P.

Wpisowe od kolarza wynosi 50 groszy. Do biegu winna stanąć jak największa ilość zawodników.

Z Pomorskiej Izby Wojewódzkiej

Pod przewodnictwem p. wicewojewody dr. Seydlitz odbyło się posiedzenie Pomorskiej Izby Wojewódzkiej, na którym rozpatrzono 110 spraw administracyjnych, finansowych i budżetowych.

Między innymi Izba Wojewódzka zatwierdziła wybór p. Edmunda Januskiewiczza na członka Magistratu w Toruniu, oraz zezwoliła Magistratowi w Toruniu na budowę dwutorowej linii tramwajowej przez most na Wiśle do Podgórze.

Tenisowe zawody jubileuszowe Toruń — Dziąldowo 5:0

Gra pojedyncza panów: mjr. Krautwald (T) — Głowacki (D) 1:6, 6:3 6:1; mjr. Krautwald (T) — Czech (D) 6:2 6:4; Stogowski (T) — Czech (D) 6:4 6:4; Stogowski — Głowacki 6:1 6:0. Gra podwójna panów Stogowski, mjr.

Na białym czworoboku Kino Palace — 100 metrów miłoś:

Recenzent jednego z pism polskich nazwał film powyższy „Sto metrów miłości”. Zbyt to może surowy osąd, bo komedja o stumetrowej miłości nie jest bynajmniej gorszą od innych polskich sztuk przeznaczonych na srebrny ekran. Mniej ma wulgarnych dowcipów made in „Grajdołek” czy „Wygłup”, a sam pomysł komedji sportowej obfituje w szereg udanych i zabawnych konceptów. Przeważającym zaś sztuka jest wesola a Dymsha i Zula Pogorzelska świetni. (zm).

Z teatru

— Dziś we wtorek, 9 maja br. teatr nieczynny.

— **„Powrót posła.”** W środę, dnia 10 maja br. o godz. 20 „Powrót posła”, sztuka historyczna J. U. Niemcewicza, która dzięki pierwszorzędnej wystawie, oraz koncertowej grze całego zespołu zjednała sobie na premierze wielki sukces licznie zgromadzonej publiczności, darzącej artystów za ich pełną pietyzmu dla dzieła poety grą nieuniknionymi oklaskami. W rolach głównych pp. Suchankówna, Małkowska, Zarembina, Luczycka, Cornobis, Ilcewicz, Mazanek, Lenczewski i Gliński.

— **„Damy i huzary.”** W czwartek, 11 b. m. o godz. 20 „Damy i huzary”. Przedstawienie zakupione przez administrację „Słowa Pomorskiego” Passe-partout nieważne.

Termin zapisów do Pomorskiego Biegu Naprzetaj mija z dniem 13 maja

Zgłoszenia przyjmuje Redakcja „DNIA POMORSKIEGO” Toruń ul. Szeroka 11.

CIERPIĄCYM
NASKLEROZE
ARTRETYZM
DUSZNICE
WYCZERPANIE

RADZIMY
PRZY ŚNIADANIU

PRZY OBIEDZIE

PRZY KOLAČAM

ZAJYC
NATURALNEGO SOKU CZOSNKU
MARKI MARKI

PO 15 KROPLI
MARKI MARKI

WYROBU APTEKI MAZOWIECKIEJ
WARSZAWA, MAZOWIECKA 10

BROSZURA O KURACJI CZOSNKOW.
NA ZADANIE.

Święcie

— „Damy i Huzary” w Gimnazjum. Zespół amatorski młodzieży gimnazjalnej odegrał ub. niedzieli z dużym powodzeniem komedję Frédery „Damy i Huzary”. Sala zapelniała się po brzo gi publicznością. Młodzi amatorzy wywiązali się ze swych ról bardzo dobrze. Podczas przerw przygrywała doskonała orkiestra gimnazjalna.

— Święcone. W sali Hotelu Dworu Magdaleny członkowie Koła PZS. łącznie z zarządem oddziału ZS. urządzili święcone dla Strzelców Uroczystość zaszczylił swą obecnością p. p. Starostwo Krawczykowski, ks. Raszkowski, dyr. Kuhanny, mec. Buczkowski, prezes Z. S. Ohtaszewski, prezes KPZS prof. J. Sadekiewicz, Szczepański i inni. Ceremonii poświęcenia jajka dokonał ks. dr. Dunajski przemawiając w serdecznych słowach do zebranych. W miłej rodzinnej atmosferze spędzono kilka godzin. Za złożone dary na święcone należą się chętnym ofiarodawcom serdeczne słowa podziękowania.

— Zebrani. Na dzień 28 ubm godz. 18 zwołał p. starosta konstytucyjne zebranie Ligi Morskiej i Kolonjalnej. W tym samym dniu o godz. 19 zawiąże się komitet niesienia pomocy Polakom w Niemczech.

— Z życia rezerwistów Dnia 20 ubm. w świetlicy gimnazjalnej odbył się wykład p. kpt. Gustowskiego dla miejscowych rezerwistów. Po wykładzie odbyły się ćwiczenia.

— Śmiały napad w Lipinkach. W nocy na 27 u. m. nieznaną osobnicę włamali się do chlewu rolnika Majera Franciszka w Lipinkach. Gdy poszkodowany na skutek ujadania psa wyszedł na podwórze, sprawcy odali z chlewa do niego 2 strzały rewolwerowe, raniąc go w pierś i rękę, poczem uciekli do pobliskiego lasu, pozostawiając na miejscu czapkę, worek i nóż. Wdrożono dochodzenia.

Kozibór

— Obchód Konstytucji 3 Maja obchodzono u nas bardzo uroczystie staraniem Komitetu Obywatelskiego w skład którego weszli wójt p. Rutynowski p. Jastrzębska, p. Heinz prezes p. Juda p. Kowalski, p. Rokicki i p. Smolarek.

Popołudniu o godz. 3 wyruszył przez wieś pochód na uroczystą akademię. Po odśpiewaniu przez strzelców „Witaj 3-ci Maj” akademię zgaśli wójt Rutynowski, poczem referaty wygłosili p. Heinz i p. Smolarek. Na dalszy program złożyły się występy dziatwy szkolnej i Zw. Strzeleckiego.

— W strzeleckim gronie. Po akademii w dniu 3 Maja urządził oddział Z w. Strzeleckiego z okazji dwuletniej rocznicy istnienia uroczyste zebranie. Podczas wspólnej wiecerzy przemawiali ob. prezes Rutynowski, ob. ref. Wych. Obyw. Heinz i ob. komendant Kowalski wznosząc okrzyki na cześć Wodza Narodu i Władz Strzeleckich. W części drugiej uroczystości przy dźwiękach własnej muzyki bawiono się do późnego wieczoru.

Rozgart

Obchód 3-go Maja urządziło u nas Koło B. E. W. R. wspólnie ze Związkiem Strzeleckim. Po pochodzie z Rozgart do Przysięka i Czar. ogłobła urządzono akademię na której program złożyły się występy dziatwy szkolnej. Wieczorem odbyła się zabawa w której dochód przeznaczono na budowę kościoła w Górsku.

Rolnictwo pomorskie ma dość demagogów partyjnych

Ostatnio odbyły się w szeregu miejscowości powiatu Starogardzkiego zebrania członków Kółek Rolniczych PTR, na których omówiono sprawę ostatniego nadzwyczajnego zebrania PTR w Toruniu na którym doszło do zróżnych zajęć.

W Zdunach zebrani rolnicy uchwalili rezolucję w której „potępiają smutne zajęcia na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu PTR w Toruniu w dniu 23 marca r. b. a stają na stanowisku, że żadne rozgrywki partyjne nie powinny mieć miejsca na terenie organizacji gospodarczej jaką jest PTR. Stan obecny w PTR

jest wyraźnie sprzeczny z interesami rolnictwa których skuteczną obrona jest tylko możliwa na drodze ścisłej współpracy z Rządem, który wykazał dużo wysiłków i zrozumienia by pomóc rolnikom w obecnym kryzysie gospodarczym.”

Podobne rezolucje uchwalono w miejscowościach Krag, Sumin — Kalyże i innych.

Uchwały te są dalszymi dowodami, że rolnictwo pomorskie ma dość demagogów partyjnych, a chce realnej pracy, dla dobra swej organizacji zawodowej.

Skazanie bezczelnego Niemca Za łżenie Narodu Polskiego—8 miesięcy więzienia

Przed Trybunałem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy toczyła się wczoraj rozprawa przeciwko Augustowi Schneiderowi, budowniczem młynów bez stałego miejsca zamieszkania, oskarżonemu z art. 256 k. k.

Jak wynika z rozprawy sądowej, Schneider zatrudniony ostatnio przy budowie młyna w Wójcynie pow. Żnin dopuścił się ciężkiej obrazy Narodu Polskiego, wygłaszając poglądy kołdujące z kodeksem karnym.

W szeregu różnych soczystych powiedzonek

których ze względów zrozumiałych powtarzać na tem miejscu nie będziemy — Schneider był również zdania, że „Polen ist das Kind und Deutschland Mutter — Mutter stierbt dann holt der Teufel das Kind“ (Polska jest dzieckiem — Niemcy są matką — jeśli umrze matka wówczas djabeł porwą dziecko).

Pozatem Schneider dopuścił się zniewagi słu w tej p. Ministra Spraw Wojskowych. Za czyny te, sąd wydał wyrok skazujący go na karę 12 miesięcy więzienia.

Rodzicom ku rozwadze

Dzieci nasze uczą się w szkole, że Polska jest państwem morskim, że posiada własne porty, własne okręty. Ale z przykrością stwierdziliśmy, że dzieci nasze są dalekie od morza, że nie znają go, mimo że w przyszłości będą przecież musiały stanąć do pracy, jako kapitanowie i konstruktorzy naszych okrętów, jako kupcy, przemysłowcy i urzędnicy, których praca będzie ściśle związana pośrednio lub bez pośrednio z morzem. To też sprawa możliwie najwcześniejszego zapoznania naszych dzieci z morzem jest ważnym zagadnieniem. W roku bieżącym w czerwcu poraz pierwszy Linja Gdy-

nia—Ameryka organizuje specjalną wycieczkę dla młodzieży szkolnej do Danji. To też rodzice winni dołożyć wszelkich starań, aby dzieci mogły w niej wziąć udział. Przystępna cena tej wycieczki (zł. 115.— bez żadnych dodatkowych kosztów), zapewniona opieka nauczycieli, staranny program wycieczek lądowych po Danji — będą nieodpartymi argumentami dla rodziców. A ile radości, bogatych wrażeń i nowych pojęć dla młodzieży.

Ta wycieczka więcej powie młodzieży o morzu, niż stopy map i podręczników.

Czas najwyższy

Nie zwlekajmy!

Już dnia 18 maja br. rozpoczyna się I-tsze bogate ciągnięcie 27-ej Loterii Państwowej w której z łatwością wygrać można kolosalne sumy sięgające do milionów złotych.

Główna wygrana w szczęśliwym wypadku 2.000.000 złotych!

Ceny losów pozostały niezmiennione i

nadal ćwierć losu kosztuje tylko 10 złotych. — Czas nagli, śpieszmy więc do tu-tejszej najszczęśliwszej i najsolidniejszej kolektury „Uśmiech Fortuny”, Pomorska 1, gdzie jeszcze niewielka ilość losów jest do nabycia. Pamiętajmy, że szczęście uśmiechnąć się musi, każdemu, lecz je cen wygrywa dziś, a drugi jutro!

Z życia gimnazjalnej Sodalicji Marjańskiej w Kościerzynie

Pierwszy zjazd byłuch uczniów sodalistów

Wśród istnej powodzi różnego rodzaju zjazdów, jakie odbywają się w czasach dzisiejszych w naszych miastach i miasteczkach, zasługuje na wzmiankę zjazd, jaki odbył się w Kościerzynie. Zjazd co do rozmiarów może skromny, ale mający wielkie znaczenie dla rozwoju pracy sodalicyjnej. Na zjazd stawili się przedstawiciele sześciu roczników, przedstawiciele duchowieństwa, młodzieży akademickiej i sodalistów żołnierszy. Przybył na zjazd przez wszystkich mile witany założyciel sodalicyj gimnazjalnej i pierwszy jej moderator ks. dr. Glemma, który obecnie jest profesorem uniwersytetu w Krakowie.

Zjazd otworzył prefekt gimnazjalny ks. Grochocki, w obecności p. dyr. Kontka i p. prof. Bruskiego. W skład prezydium wybrano jako przewodniczącego honorowego ks. dr. Glemmę, jako przewodniczącego ks. pref. Malachowskiego z Wejherowa, który był pierwszym prefektem sodalicyj, jako sekretarza sod. Dukowskiego z Poznania.

Z kolei przemawiali: ks. prof. Glemma, p.

dyr. Kontek, p. prof. Bruski, i sod. Słomiński. Dalej przedstawił ks. prefekt Grochocki w krótkim zarysie dzieje sodalicyj gimnazjalnej, wskazując na rozwój jej pracy. Podkreślając zasługi obecnego na zjeździe ks. dr. Glemmy, położone około rozwoju sodalicyj, komunikuje prelegent, że sodalicyja mianowała swego założyciela członkiem honorowym i wręcza mu dyplom.

W drugim dniu obradu zebrał się sodalicy w kaplicy SS Elżbietanki, gdzie ks. prof. Glemma odprawił mszę św. O godz. 10 rozpoczął się dalszy ciąg obrad. Po referacie sod. Naczyka zastanawiano się nad środkami, aby zapewnić łączność sodalicyj z pierwszą sodalicyją, m. in. postanowiono, aby sodalicy corocznie na dzień 8 grudnia dali wiadomość o sobie moderatorowi sodalicyj gimnazjalnej. Pozatem uchwalono, aby podobne zjazdy urządzać co dwa lata. Na koniec uczestnicy zjazdu wyrazili uznanie ks. profesorowi Winkowskiemu, prezesowi Związku sodalicyj szkół średnich w Polsce, za czułą opiekę jaką otacza sodalicyje szkolne.

Uczestnik.

MYDŁO BEBE SZOFMANA niezastąpione dla dorosłych o wrażliwej cerze

2522

Przy dolegliwościach żołądkowych, zgadze, braku apetytu, obstrukcji, uciśku w okolicach wątroby, złem samopoczuciu, drżeniu kończyn, senności, szklanka naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa działa szybko i ożywczo na osłabione trawienie. Zalecana przez lekarzy

Wywóz żyta

W okresie od 20 do 26 kwietnia br. wywieziono z Polski do Danji 3.410 ton żyta, do Holandji 750 ton, oraz do Belgji 200 ton. Na rynkach odbiorczych panowała tendencja zmienna w związku z wahaniem dolara i wpływem jego na waluty europejskie. Naogół jednak popyt jest niewielki, gdyż importerzy starają się pokrywać tylko swe natychmiastowe zapotrzebowania. Ponadto daje się odczuwać konkurencja Argentyny, która jest krajem najtańszej produkcji zboża.

Gniew

— Wybór nowego burmistrza. W dniu 24. 4. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, na którym po załatwieniu szeregu drobnych spraw dokonano wyboru nowego burmistrza. Do ścisłego wyboru zostały ogłoszone dwie kandydatury: — 1) zastępca starosty tczewskiego p. Piwnicki i 2) pracownik umysłowy obecnie bez zajęcia p. Czerwiński. Połączonymi głosami Stronnictwa Narodowego i Niemców został wybrany p. Czerwiński, przy czym jak się obecnie dowiadujemy głosy niemieckie zostały okupione zdradą interesów polskich tj. zobowiązaniem się Stronnictwa Narodowego, przeprowadzenia przedstawiciela mniejszości na stanowisko radcy magistrackiego. Dokonany wybór nowego burmistrza na wakujące stanowisko oceniła opinia publiczna Gniewu, jako wyczyn niektórych panów radnych nietroszczących się i nierozumiejących jak zwykle najżywniejszych interesów miasta, — tembardziej że sytuacja finansowa miasta w jaką ono zostało obecnie dzięki tymże samym panom radnym wtrącone, domagała się aby stanowisko burmistrza objął wytrwały samorządowiec, a nie człowiek może i mający swoje zasługi w pracy społecznej który ma dopiero eksperymentować na obumierającym już i tak organizmie miasta. Należy przypuszczać, że władze nadzorcze poddadzą wybór dokładnej analizie.

— Z życia Zw. Strzeleckiego w Międzyłęzu. W ub. poniedziałek odbyły się na strzelnicy sportowej w Międzyłęzu powszechne zawody strzeleckie o „Mistrzostwo Środowiska”. W strzelaniu wzięło udział 10 zawodników, z których 7 uzyskało odznakę strzelecką III klasy. Najlepsze wyniki uzyskali następujący obywatele: 1) naucz. Kleina Piotr na 100 możliwych 89, ob. Piontkówna Gertruda 85 pkt., 3) ob. Piontkówna Marja 81, 4) st. post. Cichocki Jan 86, 5) ob. Luduchoski Paweł 81, 6) post. Cwikliński Franciszek 80, 7) Szulc Antoni 80. Po zawodach odbyła się zabawa w świetlicy w Międzyłęzu.

Programy radiowe

Wtorek, dnia 9 maja.

Warszawa 12,10 Płyty gramof. 15,10 Komunikat Państw. Instytutu Eksportowego; 15,15 Komunikat gospodarczy; 15,25 „Chwilka lotnicza i przeciwważowa” 15,30 Komunikat Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Państw. Związku Sportowego; 15,35 „Wśród książek” — omówi prof. H. Mościcki; 15,50 Wesola audycja; 16,25 Odczyt dla nauczycieli; 17,00 Koncert symfoniczny w wyk. Ork. Film. Warsz. pod dyr. Br. Wolfstala i E. Umińskiej (skrzp.) 18,00 Muzyka lekka i taneczna. 18,45 Wiadomości bieżące 19,10 Bieżące wiadomości rolnicze — wygłosi p. J. Piatek. 19,30 Transm. z Teatru Wielkiego w Warszawie opera „Quo Vadis” J. Nougés'a p. W. Sienkiewicza. Słowo wstępne wygłosi p. M. Gliński; W przerwie 1 transmisa feljetonu muzycznego ze Lwowa. W przerwie 2 Wiadomości sportowe. W przerwie 3: kwadrans literacki — fragment z powieści J. Kaden-Bandrowskiego pt. „Mateusz Bigda” — (Cz. III „Spizarnia”).

Wąbrzeźno

— Z Sejmiku powiatowego. Budżet na rok 1933-4 przyjął Sejmik w dochodach i rozchodach na sumę 452,951 zł. Do Sejmiku Wojewódzkiego wybrano pp. starostę Kalksteina, A. Makowskiego i R. Płócieniaka z Owieczkowa.

Chojnice

— Zjazd powiatowy Powstańców. Dnia 7 b. m. o godz. 11 odbędzie się w Chojnicach w hotele „Polonia” roczny walny zjazd powiatowy delegatów placówek Powstańców i Wojaków OK VIII.

Gieldy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 8. V. 1933 r.

WALUTY.

Dolary Stanów Zjednocz.

DEWIZY.

Belgja 124,45—124,14

Gdańsk	174.15—173.72
Holandja	358,60—357.70
Kopenhaga	—
Londyn	30.18—30.04
Nowy Jork	7,50—7,46
Nowy Jork teleg.	7,55—7,51
Oslo	—
Paryż	35,11—35,02
Praga	—
Sztokholm	—
Szwajcaria	172,30—171,97
Włochy	46,80—46,57
Berlin (w obrotach nieofic.)	210,50

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

z dnia 8. V. 1933 r.

Pszenica	35,50—36,50
Mąka żytnia 65 proc.	—
Mąka pszenina 65 proc.	55,00—57,00
Otręby żytnie	9,25—10,00
Ziemniaki jadalne	—
Seradela	—
Lubin niebieski	—
Lubin żółty	—

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

z dnia 8. V. 1933 r.

Pszenica nowa	190—192
Żyto nowe	154—156
Jęczmień jary browarniany	175—183
Jęczmień ozimy nowy	—
Jęczmień przemysłowy pastewny	—
Owies marchijski	168—175
Owies pomorski	—
Mąka pszena	—
Mąka żytnia 70 procent.	23,25—27,50
Mąka żytnia 60 procent.	20,75—22,75
Otręby pszenne	—
Otręby żytnie	8,50—8,90
Rzepak	8,70—8,90
Groch Victoria	20,50—25,00
Groch drobny jadalny	19,00—21,00
Groch pastewny	13,00—15,00
Peluszka	13,25—14,00
Bób	12,00—14,00
Wyka	12,50—14,00
Lubin niebieski	8,75—9,75
Lubin żółty	11,85—12,50

Seradela	—
Kuchy Iniane	10,90—
Wytłoki suche krajowe	8,60—
Wytłoki Soja Hamb.	9,40—10,25

Notowanie kupców zbożowych w Toruniu

Toruń 8 V. 1933.

Ceny rozumieją się za 100 kg franco stacja za ładowania na Pomorzu, za otręby franco stacja odbiorcza.

Pszenica dworska 123/4 ft	36,00—36,50
Pszenica targowa 122 ft	35,50—36,00
Żyto	17,00—17,25
Jęczmień dworski 115/16 ft	14,00—15,00
Jęczmień targowy 109 ft	13,75—14,25
Owies	12,50—13,00
Mąka pszena	—
Mąka żytnia	—
Otręby pszenne	10,50—11,00
Otręby żytnie	9,50—10,25

Ogólne usposobienie spokojne.

Budujemy „Flotę Narodową„!

Droga dla handlu i przemysłu

na rozległe tereny Województwa Lubelskiego i Wołyńskiego prowadzi po przez działy ogłoszeniowe dzienników:

„EXPRESS LUBELSKI I WOŁYŃSKI“

wielki, ilustrowany dziennik dwudziestogroszowy, wychodzący w Lublinie od lat 10-ciu

„GAZETA LUBELSKA“

jedyny w Wojew. Lubelskiem miejscowy, codzienne pismo ilustrowane 10-groszowe

Najwyższe na tych terenach nakłady.

„Gazeta Lubelska“ mimo swej wielkiej poczytności ma najniższy w Lublinie cennik ogłoszeniowy.

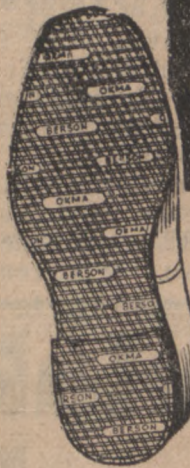
Bliższe informacje, egzemplarze okazowe, prospekty, kosztorysy ogłoszeń, wykazy i referencje dotychczasowych inserentów, odwiedziny akwizytorów — na każde żądanie.

Siedziba i adres wydawnictwa: **Lublin**, Kościuszki 8, tel. 360.
Biuro w Warszawie: Nowy Świat 62, m. 41, tel. 433-56.

Wasze obuwie, a to szczególnie wasze nogi, nowinnicie chronić. Elastyczniejsze, trwalsze i tańsze od skóry są

Berson OBCASY GUMOWE

Nowość!
Skóra gumowa Berson Okma do trwałego podzelowania jest nieprzemakalną, nie ślizga się i jest trwalszą i tańszą od skóry! Ceny znacznie niższe.

Oświadczenie.

W związku z rozporządzeniem p. Prezydenta Miasta Torunia odnośnie do obrotu młakiem z zagród gminy Grębocin, oświadczamy niniejszem na podstawie wyjaśnień Urzędu Zdrowia, iż rozporządzenie to nie tyczy Spółdzielni tuł, która zaopatruje swych P. T. Klientów w produkta z pasteryzowanego surowca, nie budzące żadnych obaw odnośnie do zdrowotności tychże.

MLECZARNIA GRĘBOCIN Sp. z o. o.
w Grębocinie
(przy dworcu Papowo Toruńskie)
Telefon Turzno 25

2682)

PRZETARG

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia o przetargu ofertowym, który odbędzie się dnia 30 maja 1933 r. o godz. 11 na sprzedaż starej miedzi. Szczegółowe ogłoszenia zamieszczone są w „Monitorze Polskim” z dnia 6. 5. br. Nr. 104. (2693 Zlec. nr. 2471

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, VII rewiru zam. w Bydgoszczy, ul. Śniadeckich 7 na zasadzie art. 602 i 604 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 9-go maja br. od godz. 10, odbędzie się licytacja publiczna następujących przedmiotów: 1 stół skladowy, 1 regał z pułkami bez szczy, oszczepy, 74 par pantofli gimnastycznych, 36 małych rakiet „Ping - Pong”, 22 sz. wiązanych krawatów, 11 pokrowców tenisowych, prasy do rakiet, 17 par łyżew, 12 piłek 24 szt. plecaków, 6 kombinacji, 2 kartony spodenek sportowych, 38 spodni, 23 sz. pulawerów i spodni i t. p. artykuły sportowe. Przetarg odbędzie się w składnicy firmy C. Hartwig S. A. w Bydgoszczy, ul. Dworcowa. (2683 Bydgoszcz, dnia 6 maja 1933 r.

Komornik.

Zlec. nr. 918/8

Z prawami szkół państwowych 8-klasowe gimnazjum żeńskie G. Winogradzkiego w Wejherowie

przyjmuje zapisy do wszystkich klas, poczynając od klasy 2-giej. Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu

Obwieszczenie.

Dnia 9 maja 1933 r. odbędzie się w Łebnie w domu p. Malolki o godz. 10-tej licytacja 1 bryczki oszacowanej na sumę 250 zł. Bryczkę można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym. 2677 Myszka, Komornik Sądu Grodzkiego.

CEGLA: BUDULEC:

dziurawki, drena, stropówki w wyborowym gatunku wszelkie ceramiczne produkty budowlane. belki, kantówka, deski, parkany, podłogi wszelkiego rodzaju gotowe wyroby stolarskie. Dostarcza

Inż. J. CHRZANOWSKI,

Tartak „Pila”, Toruń, ul. Bydgoska 33 - Telefon 34. Dogodne warunki kredytowe. 2426

Ziemniaki

jadalne i sadzeniaki w mniejszych i większych ilościach, oddaje po bardzo korzystnych cenach:

„TRANZYT“
w Toruniu Przedzamcze 20
Telefon 242. (2300

Sprzedam

lub wydzierżawię dom mieszkalny leżący nad szosą Łaskowice-Osie. Dom o 7 ubikacjach nadaje się dobrze na interes względnie na letnisko. Rzeczka Czarna-Woda i lasy na miejscu. Zgłoszenia proszę nadesłać pod adr. 2658. Administracja Dnia Pomorskiego Toruń.

Radjo

3-lampowe do sieci „Nora” na sprzedaż oraz dwa obrazy olejne (Wniebowstąpienie) format 70x100. Wiadomość Z. Chojnicki, Toruń, Krasieńskiego 79, II. p. 2641

Umeblowany

pokój frontowy z osobnym wejściem. Toruń. Przedzamcze 12, m. I. 2681

Tapety

nowy transport rolka począwszy z 0,53

Jan Kapczyński

HURTOWNIA LAKIERÓW I FARB
ul. Szeroka róg Mostowej. Ul. Szczytna nr. 15.

Łuki

strzały i tarcze
SPORT - BLOCH
Toruń, ulica Katarzyny 5
Zadajcie cenniki. 2599

Potrzebny

czeladnik krawiecki od zaraz. Wejherowo, Sobieskiego 50. 2674

Służąca

lat 30, umiejąca gotować i szyć poszukuje posady do wszystkiego. Zgłoszenia „Gazeta Morska” Gdynia.

Nowa

modna jadalna dębowa na sprzedaż. Toruń, Lubicka 30. m. 4. 2680

Plac

budowlany sprzedam korzystnie. Toruń, Prosta 22, m. 3. 2679

Pomocnik

ogrodniczy uczciwy i pracowity z dobrymi świadectwami poszukuje posady w mieście lub na majątku od zaraz względnie od 15 maja. Łaskawe zgłoszenia uprasza się kierować do Administracji „Dnia Pomorskiego” pod nr. 2690.

Separowany

inteligentny kupiec, lat 40, katolik, z majątkiem poszukuje na tej drodze pannę, wdowę lub także separowaną w celach matrymonjalnych. Zgłoszenia pod cyfrą 1374 do eksped. „Gazety Gdańskiej” Gdańsk, Kass. 21. 2684

Węgiel górnośląski

brykiety, koks, drzewo do starca każdą ilość, firma J. Szczepankiewicz dawniej „Płomień”. Biuro i składnica Sienkiewicza, dworzec Zachodni (Szkolny) tel. 847

Maszynę

do pisania (Korona) auta i rowerki dziecięce najnowszej Toruń. Podmurna 44.

Pierwsze zawiadomienie

Zagórska Fabryka Krzesel i Tartaki Spółka Akcyjna w Zagórze Pomorskiem

Zawiadamia się pp. Akcjonariuszów naszej Spółki, że w dniu 31 maja 1933 r. o godz. 17-iej w kancelarii notariusza Jana Neumanna w Wejherowie, odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcionariuszów Spółki

Porządek dzienny: 1. Przedłożenie bilansu wraz z rachunkiem zysków i strat za 1932 rok operacyjny. Sprawozdanie zarządu i Rady Nadzorczej. 2) Przyjęcie bilansu oraz rachunku zysków i strat. 3) Udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej. 4) Wybór pisma nieruchomości w którym umieszczone będą obowiązkowe ogłoszenia. 5) Wybór członków Rady Nadzorczej. 6) Wolne wnioski.

Wskazujemy zarazem na możliwość zgłoszenia przez Akcjonariuszów nie później jednak, jak na 14 dni przed Walnym zgromadzeniem dodatkowych spraw na porządek dzienny, które mogą być zamieszczone w drugim ogłoszeniu. Zagórze Pomorskie, dnia 1 maja 1933 r.

Zarząd:

2676 J. Mack R. Jahnz.

PAPA DACHOWA SZOŁA DESTYLOWANA KARBOLINEUM

ofiarują **B-cia Pichert**
Toruń, Przedzamcze 7, tel. 1532
Chelmża, Kolejowa 19
tel. 14
Chojnice, Szosa Gdańska 39 tel. 211.

Pięgi

usuwa pod gwarancją „Axela-Krem; słoik tylko 2.— zł. J. Gadebusch Poznań, Nowa 7. 1667

Swiece!!!

do komunii św. szt. 1.50 zł **Arczowski** Toruń Chełmińska. 2660

PIERWSZORZĘDNY

gabinet kosmetyczny

„Mimoza“

dypl. Université de beauté Cedib w Paryżu) odmładza, usuwa wszelkie wady cery i włosów, przyćmienia brwi i rzęsy. Toruń, Szeroka 37 II. p. 1150

Przysposobiam do egzaminów, udzielam

lekyj

francuskiego, angielskiego niemieckiego i gry na fortepianie. Adamska, Sukienicza 4. Toruń. 803

Kawe!!!

herbatę, kakao stale świeże tylko **Arczowski** Toruń, Chełmińska. 2660

Selegramy

Z ostatniej chwili

Niech żyje Prezydent Mościcki!

Owacje Warszawy ku czci Pana Prezydenta Rzplitej

Ideal postaci, której powierza się piastowanie najwyższego urzędu w nowoczesnym państwie o ustroju republikańskim — to połączenie działacza społecznego, patrioty, człowieka wielkich doświadczeń i wiedzy z wysoką kulturą.

Ideal ten wciela właśnie w całej pełni Ignacy Mościcki, dziś wybrany poraz wtóry Prezydentem Rzeczypospolitej.

Gdy wglębimy się w istotne cechy prof. Mościckiego dziś powołanego do piastowania przez następne lat siedem godności Pierwszego Obywatela Polski — to spotkamy działacza społecznego, mającego na karcie swego żywota szereg wybitnych zasług w czasie, kiedy jeszcze ciemne mroki niewoli zasnuwały ziemię polską, — przedstawiciela ogromu wiedzy niepospolitego uczonego, — piękną, mądrą, rusową postać obywatela, opromienionego powagą i dostojnością.

Życie tego człowieka upływało zawsze w służbie dla Narodu i Państwa wtedy, kiedy jeszcze idea niepodległości snuła się w głowach tylko tej garści młodzieży, którą symbolizuje Józef Piłsudski, a w której poczesne miejsce zajmował również i Ignacy Mościcki.

Warszawa, 9. 5. (Pat). Wczoraj w godzinach popołudniowych odbyła się w Warszawie ZYWIOŁOWA MANIFESTACJA NA CZĘŚĆ POWTÓRNIE OBRANEGO NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO.

Przed godz. 18 poczęły zbierać się na placu Marszałka Piłsudskiego organizacje i stowarzyszenia ze sztandarami i orkiestrami i transparentami oraz publiczność. Do zgromadzonego tłumu wygłosił przemówienie poseł Starzak, kończąc je okrzykiem na cześć p. Prezydenta Rzplitej. Okrzyk ten podchwycyony został przez tłumy zebrane na placu.

Następnie uformował się pochód, na czele którego kroczyła kompania kolejowego przysposobienia wojskowego ze sztandarami i orkiestrą. Dalej szły związki: Legionistów, P. O. W., przysposobienia wojskowego, Legjonu Pułaskiego, Związek Hallerczyków, Sybiraków, stowarzyszenia rezerwistów, związku inwalidów Rzeczypospolitej, związków i organizacji robotniczych fabryk państwowych i in. z pocztami sztandarowymi i orkiestrami. Poza tym w manifestacji wzięło udział około 200 posłów i senatorów oraz publiczność.

Pochód przeszedł ulicami Wierzbową, placem Teatralnym, Senatorską na plac Zamkowy, wypełniając go od strony ulicy Świętojańskiej i Nowego Zjazdu. Gdy tłum manifestował, wznosząc okrzyki na cześć Głowy Państwa, UKAZAŁ SIĘ W OKNIE ZAMKU P. PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ.

Po odegraniu hymnu narodowego i niemilkających okrzykach „Prezydent Mościcki niech żyje!”, uczestnicy manifestacji udali się Krakowskimi Przedmieściami pod gmach Prezydium Rady Ministrów, wznosząc okrzyki ku czci p. Prezydenta Rzeczy-

pospolitej i Marszałka Piłsudskiego.

Kiedy pochód mijal Prezydium Rady Ministrów, przed gmach wyszedł p. premier Prystor, którego powitano okrzykami na cześć rządu.

11 białych kartek

W obradach Zgromadzenia Narodowego wzięli udział posłowie i senatorowie BBWR., grupy małopolskiej Chrześcijańskiej Demokracji, Stronnictwa Chłopskiego i kilku z mniejszości narodowych. Głosy tych ostatnich właśnie, Niemców i Żydów to te 11 kartek białych.

W odpowiedzi na warcholskie partyjne

Warszawa, 9. 5. (Pat). P. marszałek Sejmu otrzymał następujące pismo:

Do Pana Marszałka Sejmu w mie-

Dziś P. Prezydent Mościcki złoży przysięgę na Zamku w Warszawie

Warszawa, 9. 5. (Pat). O godz. 12,45 kancelarja Sejmu doręczyła członkom Zgromadzenia Narodowego zaproszenie tej treści:

„Na podstawie art. 22 z dn. 27 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 66 poz. 596) zwołuję na dzień 9 maja 1933 r. o godz. 12 w południe Zgromadzenie Narodowe, w którym nowy Prezy-

Następnie pochód powrócił na plac Marszałka Piłsudskiego, gdzie po odegraniu przez orkiestrę kolejowego przysposobienia wojskowego hymnu narodowego, rozwiązał się.

scu. — Zgłaszam niniejszem wystąpienie z Klubu Stronnictwa Ludowego, motywując swoją decyzję tem, że jako obywatel Polski, a nadewszystko były legionowy żołnierz, nie mogłem się pogodzić z decyzją Klubu Str. Lud., zabraniającą członkom tego klubu wziąć udział w Zgromadzeniu Narodowym, mającym dokonać wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, widomej dla nas i świata Głowy Państwa. (—) Franciszek Chyb, poseł na Sejm Rzplitej Polskiej.

Poseł Chyb wziął udział w Zgromadzeniu Narodowym.

dent Rzeczypospolitej złoży przepisana art. 54 Konstytucji przysięgę. Zgromadzenie Narodowe odbędzie się w Warszawie na Zamku.”

Zawiadomienie podpisane zostało przez przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Kazimierza Świątalskiego, marszałka Sejmu.

Polak zwycięzcą Atlantyku

Nasz drugi Żwirko — kpt. Skarżyński

przeleciał z Senegalu do Brazylii na polskim aparacie

Dakar (Senegal — Afryka), 9. 5. (Pat). KPT. STANISŁAW SKARŻYŃSKI W DNIE 7 BM. O GODZ. 23 WEDŁUG CZASU GREENWICH WYSTARTOWAŁ W ST. LOUIS W SENEGALU DO LOTU PONAD POŁUDNIOWYM ATLANTYKIEM.

Aparat, na którym odbywa lot kpt. Skarżyński RWD 5 rozwija przeciętną szybkość 170 km na godzinę. Zasięg aparatu jest bardzo znaczny. Wobec tego, według wszelkiego prawdopodobieństwa, kpt. Skarżyński będzie mógł wylądować nie w Natalu, gdzie warunki lądowania są niekorzystne, lecz bardziej na południe prawdopodobnie w BAHIA (również w Brazylii), miasteczko odległe o 900 km na południe od Natalu. Nie zabierając z sobą mechanika, kpt. Skarżyński zwiększył znacznie zapas benzyny, dzięki czemu będzie mógł dłużej

lecieć prawie o 4 godziny.

Samolot, na którym odbywa swój lot kpt. Skarżyński jest wypróbowanym aparatem sportowym RWD 5 konstrukcji polskich inżynierów Rogalskiego, Drzewieckiego i śp. Wigury. Waga samolotu wynosi 450 k.

Lot ponad Atlantykiem południowym na samolocie typu turystycznego jest WYCZYNYM SPORTOWYM O ŚWIATOWYM ZNACZENIU. Dotychczas jeden tylko lotnik przeleciał ponad południowym Atlantykiem na samolocie turystycznym. Był to słynny lotnik angielski Mollison.

Londyn, 9. 5. (Pat). Z Buenos Aires donoszą, że KPT. SKARŻYŃSKI WYLADOWAŁ W NATALU O GODZ. 16,30 WEDŁUG CZASU GREENWICH. W TEN SPOSÓB KPT. SKARŻYŃSKI DOKONAŁ SZCZĘŚLIWIE PRZELOTU PO-

Attache Reichswehry u Pana Marszałka

Warszawa, 9. 5. (PAT). W dniu wczorajszym Pan Marszałek Piłsudski przyjął na audjencji attache wojskowego Rzeszy Niemieckiej generała Schindlera.

Jeźdźcy polscy u Ojca św.

Citta del Vaticano 9. 5. (PAT). Na specjalnej audjencji Ojciec św. przyjął ekipy jeździeckie Polski i Hiszpanji, biorące udział w międzynarodowych zawodach w Rzymie.

9 list wyborczych w Gdańsku

Przed wyborami do Volkstagu

Wczoraj upłynął ostateczny termin składania list wyborczych do Volkstagu. Zgłoszonych zostało 9 list, czyli o 8 mniej w porównaniu do wyborów w listopadzie 1930 r. Listy wystawili socjaliści, narodowi - socjaliści, centrum, niemiecko - narodowi, komuniści, właściciele nieruchomości, związek młodoniemców oraz Zw. Polaków.

Z powyższego widać, że znikły zupełnie listy partii drobnych, jak liberałów, niemiecko narodowych liberałów oraz reprezentacji zawodowych, jak urzędników itd. Wszystkie te drobne partje rozwiązały się i zaleczyły członkom głosowanie na hitlerowców.

Hebda zrehabilitował się

Haga, 9. 5. (Pat). Wczorajsze spotkanie Hebda — Hughana zakończyło się zwycięstwem Hebda 6:3, 6:1, 6:3. Zaznaczyła się znaczna przewaga Polaka. Wobec tego spotkanie z Holandją przegraliśmy 3:2.

NAD ATLANTYKIEM POŁUDNIOWYM.

Londyn, 9. 5. (Pat). Agencja Reutersa donosi z Buenos Aires, że kpt. Skarżyński, który o godz. 16,30 przeleciał nad Natalem, nie wylądował na tamtejszym lotnisku, ale okrążywszy miasto, kontynuował dalej swój brawurowy lot w kierunku południowym.

Już obecnie pewnym jest, że KPT. SKARŻYŃSKI POBIŁ REKORD SŁYNNEGO ANGIELSKIEGO LOTNIKA MOLLISONA, który był pierwszym lotnikiem, jaki odważył się przelecieć nad południowym Atlantykiem samolotem turystycznym.

Lot Mollisona, który trwał 17 godzin z miejscowości Thise w Senegalu do Natalu był krótszy od lotu kpt. Skarżyńskiego, gdyż odległość od St. Louis do Natalu jest dłuższa, niż odległość Thise do Natalu.

Londyn, 9. 5. (Pat). KAPITAN SKARŻYŃSKI WYLADOWAŁ W MIEŚCIE MACEIO W ODLEGŁOŚCI 460 KM NA POŁUDNIE OD NATALU NAD BRZEGIEM ATLANTYKU. Wylądowanie nastąpiło o godz. 18,30 według czasu środkowego europejskiego. Ogółem BOHATERSKI LOTNIK PRZELECIAŁ 3600 KM W 19 GODZINACH 30 MINUTACH.

Kapitan Skarżyński po uzupełnieniu zapasu benzyny zamierza lecieć dalej.

Wspaniały sukces toruńczyka por. Rucińskiego

na zawodach hippicznych w Rzymie

Rzym 9. 5. (PAT). W ostatnim dniu międzynarodowych zawodów hippicznych rozegrany został najcięższy konkurs o nagrodę króla. Startowało 44 najlepszych koni, w tem 4 polskie. Na 5 przedbiegów Polacy przeszli z 26 błędami. Konkurs wygrał Włoch, drugie miejsce zajął Hiszpan, na trzecim miejscu znalazł się

por. Ruciński z C. W. Art w Toruniu, na czwartym Kulesza. Ruciński startował na „Resace” i przeszedł przedbieg czysto, tylko przy skoku przez rów dotknął listwy. Pomimo protestu publiczności jury zaliczyło karę. Po obradach decyzję jury wygwizdano. W poniedziałek jeźdźcy polscy udali się do kraju.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,20 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,00 zł
na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł — w tekście . . . 0,50 zł
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niższe, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 50 fen.
40 fen.
30 fen.
20 fen.
15 fen.
10 fen.
5 fen.
Lubna za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 15 fen.
Przy sądowym ściąganiu należności rabat upada. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Mickiewicza 3
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Piostowa 6.
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. P. Gdańskie Wilhelm Grimsmann,
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiad. na Gdynię Wiktor Mislinow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław Bronisław Jędrzejczak,
Inowrocław, plac Kasprzowicza 4a.
Redaktor odpowiad. na Grudziądz, Józef Stanaub, Grudziądz, Rynek 10/II.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kujawski”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 gd
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— gd
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma